

Berichten uit de Westelijke Binnenstad
Dit blad biedt naast buurtinformatie
een platform waarop lezers hun visie op actuele
zaken kenbaar kunnen maken.
Zie de Webkrant: www.amsterdamwebkrant.nl

Uitgave van
Wijkcentrum Jordaan & Gouden Reael
jaargang 10 nummer 3
juli/augustus 2012

Sepsis en hoongelach
Weinig bewoners waren het eens met de
herinrichtingsmodellen voor de Elandsgracht.
‘Welk probleem wilt u eigenlijk oplossen?’
Verslag van een tumultueuze inspraakavond 4

Ontvangst bij de Apenrots
Het Huis van de Buurt maakt met
natuurliefhebbers een gratis uitstapje
naar Artis. Via Vlinderkas en Vogelhuis naar
de catacomben van het Aquarium 11

Jordaan & Gouden Reael

Na afgeblazen steigerplan voor Noordermarkt

Bestemmingsplan Water geeft wethouder nu de vrije hand

Opluchting alom na de deelraadsvergadering van dinsdag 26 juni waarin de overgrote meerderheid stemde voor herziening van het Bestemmingsplan Water wat betreft de steigers bij het Amstelveld en de Noordermarkt – die zijn van de baan – en tevens instemde met een alternatief voor de knik in de Prinsengracht bij de Westerkerk. Daar is heel wat aan voorafgegaan.

Dinsdag 22 mei was het dan zover. De rondvaartboot met deelraadsleden, ambtenaren, vertegenwoordigers van de organisatie voor woonbootbewoners, van rederijen, van bewonersorganisaties en door deze laatste aangevoerd deskundigen, voer vanaf het stadhuis langs de ‘knelpunten’ van het Bestemmingsplan Water. Knelpunten in de Jordaan zijn het Anne Frank-rak en de Noordermarkt. De Noordermarkt, verenigd in de stichting Vrienden van de Noordermarkt, verzet zich tegen de aanleg van een steiger daar ter plekke. Belanghebbenden rond het Anne Frank-rak hadden zich verenigd in het comité ‘Houd de knik vrij’, om de knik in de Prinsengracht vrij te houden.

Spandoeken

De Noordermarkt had flink aan de weg getimmerd en kreeg ruimschoots aandacht in de media. ‘Houd de knik vrij’ had via een brief zoveel mogelijk buurtgenoten opgetrommeld om zich die dinsdagavond voor de Westerkerk te verzamelen met toeters, potdeksels en spandoeken; in de rondvaartboot werden ze vertegenwoordigd door een nautisch specialiste. Het comité heeft ernstige bezwaren tegen de plannen om uitgerekend op de knik van de Prinsengracht bij de Westerkerk een bordes te realiseren, met links een trap ten behoeve van de waterfietsen van de Canal Company en rechts een trap ten behoeve van een aanlegsteiger voor de rondvaartboten van diezelfde maatschappij. Op de bouwtekening was zelfs sprake van ‘Anne Frank steiger Guttman’ (Felix Guttman is directeur van de Canal

Company), terwijl volgens het bestemmingsplan steigers niet meer aan één onderneming zijn voorbehouden, maar dit terzijde. Op die 22ste mei verspreidde de Canal Company in de wijde omgeving van de Westerkerk een brief met louter feitelijke onjuistheden wat betreft de beide woonschepen in het rak en met de nadrukkelijke mededeling dat er helemaal niets gaat veranderen. De boottocht was bedoeld als voorbereiding op de bijeenkomst Bestemmingsplan Water, die op 31 mei gehouden werd in de Zuiderkerk en die zeer druk bezocht werd. Het bleek dat het ‘werkbezoek’ per rondvaartboot en de door de belangengroepen aangebrachte argumenten en bezwaren hun werk hebben gedaan. De steiger bij de Noordermarkt is van de baan en voor het Anne Frank-rak wordt naar een betere oplossing gezocht. In ieder geval hebben de raadsleden ingezien, dat die knik beslist vrij moet blijven.

Kleine lettertjes

Maar onder het gras schuilt niet een addertje, maar een boa constrictor, want in zijn onmetelijke wijsheid heeft het stadsdeelbestuur besloten, dat de verantwoordelijke wethouder, buiten de raad om, kan beslissen waar een op- of afstapvoorziening gerealiseerd mag worden. Belanghebbenden moeten letten op de bouwvraag of de omgevingsvergunning, die met kleine lettertjes tweewekelijks vermeld worden in het veelkleurige nieuwsbladje van het stadsdeel centrum, en kunnen dan vervolgens protest aantekenen.

vervolg op pagina 2

Daklozenopvang Haarlemmerstraat met sluiting bedreigd

FOTO MARTIN PLUIJERS

Als het aan wethouder van der Burg ligt, gaan binnen afzienbare tijd het Koffiehuis van den Volksbond en de naastgelegen tweedehands kledingwinkel in de Haarlemmerstraat voorgoed dicht. Hier kunnen nu nog daklozen terecht voor een kop koffie, een broodje, een warme hap of schone kleding. In de Stopera werden de wethouder 4.846 handtekeningen aangeboden van buurtbewoners en andere betrokken die daarmee ernstig bezwaar maken tegen de voorgenomen sluiting. Kledingwinkelmanager John (foto) maakt zich zorgen. Redacteur Ellie Pronk bezocht de Volksbond. Zie pagina 3.

FOTO MARTIN PLUIJERS

Kinderzomerkamp Pietje Puk

Het kinderkamp Pietje Puk van Ons Genoegen wordt dit jaar gehouden van zaterdag 21 juli t/m zaterdag 28 juli in Voorthuizen in de Gelderse Vallei, niet ver van Barneveld. Het gaat net als andere jaren weer een heel gezellige week worden. Er kunnen nog jongens van 5 en 6 jaar worden ingeschreven, en meisjes van 7 en 8 jaar. Ook meiden van veertien kunnen zich nog opgeven. Wacht daar niet te lang mee, anders zijn we volgeboekt! De kosten voor leden van Ons Genoegen bedragen 50 euro per kind, niet-leden betalen 65 euro. Graag aanmelden via e-mail: onsgen@kpnmail.nl

Feestelijke Dag van de Buurt

Dit jaar wordt de Dag van de Buurt gevierd op het Hendrik Jonkerplein. Het Huis van de Buurt heeft op zaterdag 22 september van 12.00 tot 17.00 uur weer een feestelijke dag georganiseerd, met muziek en een groot aantal vrijwilligersgroepen en -organisaties die laten zien wat zij allemaal voor de wijk doen.

Wilt u uw bewonersgroep of -activiteit hier ook presenteren? Dan kunt u contact opnemen met Eibert Draisma, e-mail: eibert@jordaangoudenreael.nl

Peuterspeelzaal wil niet verhuizen

‘Peuterspeelzaal Rozenstraat’ dreigt die straat na meer dan veertig jaar te moeten verlaten. Eind volgend jaar loopt het huurcontract met de gemeente af, en die wil dat niet meer verlengen. Het COC-gebouw ernaast is verkocht. Er gaan geruchten dat daar een zogenaamd ‘roze hotel’ komt, dat ook gebruik zal maken van de grond waarop nu de peuterspeelzaal staat.

Ouders en bestuur zitten in zak en as. ‘Honderden kinderen hebben hier de stap gemaakt van peuter naar kleuter. Het ligt hartje centrum, met pal voor de deur een mooi groen plekje om te spelen. Alles onder de veilige vleugels van Juf Carla, Juf Tessel en Juf Ayla. In december 2013 moeten we uit het gebouw. Een gesprek met de gemeente heeft tot nu toe niets uitgemaakt, ze blijven bij hun standpunt.’

De peuterspeelzaal is door de grote betrokkenheid van de ouders een begrip in de buurt. De speelzaal wordt geleid door gediplomeerde peuterleidsters. Alle ouders helpen bij toerbeurt een dagdeel mee in de groep van hun kind. Zij zorgen voor eten en drinken en assisteren de juf.

Themahotel

SP-fractievoorzitter Nelly Duijndam is niet blij met de kwestie. ‘Er is een hotelstop in het centrum, maar voor ‘themahotels’ wordt een uitzondering gemaakt, en een roze hotel is een zo’n hotel. Die peuterspeelzaal heeft een uitgesproken buurtfunctie. De subsidie voor de speelzaal gaat gelukkig wel door en gemeente is bereid te helpen bij het zoeken naar een nieuwe ruimte, maar heeft die zelf niet beschikbaar.’ Duijndam adviseert de ouders en het bestuur om te gaan praten met eigenaar Ymere, die het gebouwtje aan de gemeente verhuurt. ‘Als de mensen van de peuterspeelzaal tot een vergelijk of een afspraak met Ymere kunnen komen, staat alleen de gemeente er nog tussen.’

Website

Peuterspeelzaal Rozenstraat gaat een website openen waarop iedereen die vindt dat de speelzaal op die locatie moet blijven, zijn steun kan betuigen. Men hoopt op massale reacties. Zodra de website online is, wordt dat bekend gemaakt op de site van deze buurtkrant: www.amsterdamwebkrant.nl

'Geen garages onder Singelgracht'

Nadat de rondvaartsteiger aan de Noordermarkt met veel boegeroep van bewoners en een actiegroep werd afgeblazen, lijken nu ook de plannen voor ondergrondse parkeer-garages te stranden op weerstand van de stadsbevolking. Paula Leideritz, voorzitter van Vereniging Vrienden van de Singelgracht, schetste in Het Parool de publieke opinie, de gevolgen voor de verkeersveiligheid en het milieu, en de financiële consequenties van de ambitieuze voornemens.

In haar artikel 'Geen garages onder Singelgracht' noemt Paula Leideritz de wisselwerking van burgerkritiek en aanpassing van overheidsbeleid een 'proces van voortschrijdend inzicht'. De bouw van de Marnixgarage onder de Singelgracht afblazen zou volgens haar de volgende stap in dat proces moeten zijn. De garage zou minstens zestig miljoen euro gaan kosten, de kosten per parkeerplaats worden geschat op 70.000 euro. Het exploitatietekort bedraagt naar verwachting 39.000 euro per jaar. De meerderheid van de bewoners

(vervolg pag. 1
'Waakzaamheid blijft geboden')

Aan de website van Stichting Vrienden van de Noordermarkt ontleen ik het volgende bericht: 'Door ons te focussen op de Noordermarkt en het Amstelveld, is de rest van het ontwerpbestemmingsplan een beetje op de achtergrond geraakt. Jammer, want in het ontwerpbestemmingsplan krijgt het dagelijks bestuur van de deelraad een vrijbrief om – buiten de deelraad om – ongelimiteerd nieuwe steigerplekken aan te wijzen en/of te vergroten. Alle

van stadsdeel Westerpark wijst het plan af. Leideritz: 'In plaats van zestig miljoen euro te gebruiken om slimmer reizen te stimuleren en het fietsparkeerprobleem te verhelpen, wordt daarbij ook nog eens een mooi stuk openbare ruimte, het Frederik Hendrikplantsoen, opge-offerd. Midden in dit plantsoen is de enige in- en uitgang van de garage met hellingbaan gepland.'

Auto's zullen deze in- en uitgang benaderen via de gevaarlijke kruisingen met de Marnixstraat en de Nassaukade. Kruisingen die op de spitsuren ook gebruikt worden door de vele honderden leerlingen van middelbare en basisscholen in de buurt. Volgens Leideritz is het niet aan de Amsterdamse burger uit te leggen dat GroenLinks, PvdA en D66 er in een tijd van krimpande economie voor kiezen meer dan zestig miljoen euro te verspillen aan 'een onrendabele investering die niet meer past bij de problemen van nu'.

Besluitvorming

Op 27 juni ging het dagelijks bestuur van stadsdeel Centrum akkoord met de voordracht om de financiering van de garage vast te leggen. Het kredietbesluit zal op 25 september worden behandeld in de deelraad Centrum. Ook de besluitvorming in West zal in september plaatsvinden, de precieze datum wordt nog bekendgemaakt.

kades van alle grachten worden dus potentieel steigerlocaties. Er hoeft geen nieuw bestemmingsplan meer te komen. 'Het dagelijks bestuur (lees: wethouder) hoeft alleen een bouwvergunning annex omgevingsvergunning aan te vragen. De deelraad met haar volksvertegenwoordigers staat in deze procedure buitenspel. En de burgers moeten van nu af aan alle bouwvergunningen in het stadsblad doorploegen om te kijken of ze niet toevallig net aan de beurt zijn voor een steiger voor de deur. Inspraak is er niet. Als je er überhaupt achterkomt, dan rest je slechts een eenzame en dure bezwaarprocedure. En mocht je toevallig 'n plezierbootje hebben liggen in de gracht, dan moet je niet raar opkijken als dat wordt verwijderd: voor een steiger moet minimaal 40 meter worden vrijgemaakt, met een uitloop naar 80 meter.' Kortom, is de steiger bij de Noordermarkt echt van de baan? Waakzaamheid blijft geboden...

Jan Berns

Jordaan & Gouden Reael	
4	Verslag inspraakavond herinrichting Elandsgracht
5	Toch bomen in vernieuwde Marnixstraat Gevelbankjes beperkt toegestaan in Jordaan
6	Tentoonstelling 'Isaac Israëls in Amsterdam' in Stadsarchief Oudste woonhuis staat in Warmoesstraat
7	'Almost for Free in Little Soho' Isaac Israëls stadswandeling
8	'Stadsdeelacties ouderenhuysvesting onvoldoende' Sporten in Jordaan en Gouden Reael
9	Bedrijvigheid op laatste wagenplein Samenwerking bewoners en Ymere bij restauratieplan
10	Arbeiderswoningen in vrije sector
11	Turkse mannen actief in de Jordaan Zomeruitstapje naar Artis Activiteiten Huis van de Buurt

Inspraak herinrichting Appeltjesmarkt

Op 3 juli hield stadsdeel Centrum in het Claverhuis een inspraakavond over de herinrichting van de 'Appeltjesmarkt'. Buurtbewoners werden daar geïnformeerd over de plannen en kregen gelegenheid daarop te reageren. Wie niet in de gelegenheid was de inspraakavond bij te wonen, kan tot en met 21 augustus alsnog schriftelijke reageren. De reacties worden voorgelegd aan het dagelijks bestuur.

Het stadsdeel wil de Appeltjesmarkt gedeeltelijk als speelterrein inrichten en er zal meer ruimte vrijkomen voor evenementen. Ook de mogelijkheden voor een vorm van dagmarkt aan de rand van het plein worden onderzocht.

De taxiandplaats bij het busplatform is door de komst van de nieuwe standplaats bij het Leidseplein min of meer overbodig geworden. De Appeltjesmarkt is nu nog voor een groot deel ingericht als busstation. Nu veel lijndiensten zijn gewijzigd, is het niet meer nodig het hele terrein daarvoor in te richten.

De plannen

Evenementen- / speelterrein - Het busplatform wordt een evenementen- en speelterrein, met 'sportveldenbelijning' en mogelijk verwijderbare speeltoestellen.

Busparkeren (openbaar vervoer) - Voor de bussen wordt een 'haltestrook' met vier tot zes haltes aangelegd. De rustruimte (voor de buschauffeurs) langs het water wordt verwijderd.

Groen - De tien platanen op het huidige busplatform worden verplaatst. Drie daarvan binnen het projectgebied.

Kramenlint / dagmarkt - Om de levendigheid aan de rand van de Appeltjesmarkt nog meer te vergroten, kan onderzocht worden of het mogelijk en gewenst is kramen te plaatsen op het brede voetpad langs de Marnixstraat, bijvoorbeeld in de vorm van een dagmarkt.

Stadsdeelbestuur Centrum:

'Shortstay niet goed voor de binnenstad'

Het dagelijks bestuur van stadsdeel Centrum wil geen Amsterdamse binnenstad die zich ontwikkelt tot één groot hotel of kantoor, geen toeristische gebieden waar geen 'gewone' Amsterdammer meer woont en geen straten die gedomineerd worden door hotels en souvenirwinkels. 'Wij willen juist een binnenstad waar het prettig wonen is, waar toeristen graag komen en terugkomen, en waar ondernemers een goede boterham kunnen verdienen. Daarom zeggen wij: shortstay is niet goed voor de binnenstad', aldus het stadsdeelbestuur.

In een publicatie op de website van het stadsdeel constateren dagelijks bestuurders Jeanine van Pinxteren, Boudewijn Oranje en Roeland Rengelink, dat de historische binnenstad met 11 miljoen bezoekers per jaar één van de grootste toeristische trekpleisters van ons land is. De Wallen, het Rembrandthuis, de Hermitage en de Grachtengordel zijn de grootste attracties.

'Amsterdam is zo aantrekkelijk omdat het een stad is waar wonen, werken en toerisme hand in hand gaan. Het centrum is niet zoals in andere grote steden een groot kantoorgebied, een aaneenschakeling van cafés en restaurants of een groot openluchtmuseum.' Het dagelijks bestuur vindt dat de stad weliswaar toegankelijk moet zijn voor werknemers van buitenlandse bedrijven die zich hier willen vestigen, en dat huisbezitters de mogelijkheid moeten hebben hun appartementen voor korte tijd te verhuren, 'maar dan wel veilig en

De Singelgrachtkade - Er is een tijdelijke bouwvergunning afgegeven voor horeca onder de op- en afritten van de Q-parkgarage. Tevens zijn er particuliere initiatieven om aan de kade een 'stadstrand' te realiseren.

Parkeervoorziening fietsen

Onder de Q-parkgarage - De ruimte onder de garage wordt voor een gedeelte ingenomen door het 'Stoelenproject'. Dit blijft zo. De ruimte wordt daarnaast slechts beperkt aangepast, o.a. door extra parkeervoorzieningen voor fietsen.

Verbinding met kade Singelgracht - Langs de kade met de Singelgracht zijn twee voetgangerstrappen gepland.

Evenementen en groen - Inrichting van het terrein voor evenementen heeft consequenties voor het soort groen. Veel vast groen in plantvakken leidt tot onvoldoende ruimte voor toiletruimten, kramen, podia, installaties etc. Bovendien zouden de vele bezoekers het vaste groen vertrappen. Een alternatief is groen in bakken. De groenbakken worden dan bij grote evenementen verplaatst.

De plannen liggen ter inzage bij de balie van het Voorlichtingsloket in de Stopera. Hebt u nog vragen? Neemt u dan contact op met de heer Ron Schreuders, tel. 06 2888 3445 of stuur een e-mail naar: stadsdeel@centrum.amsterdam.nl t.a.v. de heer R. Schreuders.

ADVOCATENKANTOOR

Seegers & Lebouille

Met problemen op het gebied van huur van woon- en bedrijfsruimte, werk en ontslag, uitkeringen, verblijfsvergunningen, huwelijk en echtscheiding, letselschade en strafrecht kunt u bij ons terecht.

Juridisch advies uitsluitend na telefonische afspraak

ADVOCATENKANTOOR

Seegers & Lebouille

Egelantiersgracht 576
1015 RR Amsterdam

tel.: 420 08 88, fax: 638 30 22
advocaten@seegers-lebouille.nl

GUNTERS & MEUSER bv

Al meer dan 180 jaar
DE VAKZAAK IN IJZERWAREN,
HANG EN SLUITWERK, GEREEDSCHAP

in de Jordaan

SPECIALIST IN BEVEILIGINGSARTIKELEN

Egelantiersgracht 2-6 Tel. 622 16 66

Wijkraadsvoorzitter Wally Soesman

‘Rengelink bespaart geld met wat we doen’

Veel bewoners van de Jordaan en de Gouden Reael zijn actief in buurt- en belangengroepen. Afgevaardigden van deze groepen kunnen zitting nemen in de Wijkraad. Die staat bewoners met raad en daad terzijde, onder meer bij bezwaren tegen stadsdeelplannen die de buurt onwelgevallig zijn en bij de nodige inspraak-procedures. Wally Soesman trad in 2011 toe als wijkraadsvoorzitter.

Wally Soesman woont al tweeëntwintig jaar in de Jordaan. Eind 2010 las hij in deze buurt-krant dat er een opvolger werd gezocht voor wijkraadsvoorzitter Leny van Vliet. Soesman: ‘Ik heb veel bewondering voor bewoners die jaar in jaar uit voor de buurt opkomen en ik dacht: dat is een goede manier om iets voor de buurt te betekenen.’ De Wijkraad maakt deel uit van bewonersorganisatie stichting Wijkcentrum Jordaan & Gouden Reael. Het Wijkcentrum, Stichting IJsterk, Centram en Wijksteunpunt Wonen werken sinds 2011 samen in het Huis van de Buurt.

Koers

Wijkraadsvoorzitter Soesman: ‘Het stadsdeel wil dat de koers van het opbouwwerk wordt omgebogen: minder burgerparticipatie. Het opbouwwerk moet zich meer gaan richten op mensen die in een vorm van sociaal isolement zijn terechtgekomen, of daarin dreigen te vervallen. Daar wil de gemeente alle centjes op inzetten. En dat vrijwilligerswerk van de Wijkraad, nou ja... liever niet, maar je kunt het natuurlijk niet verbieden.’

Met ‘burgerparticipatie’ bedoelen politici meestal *deelname aan de samenleving of deelname aan de arbeidsmarkt*. Bij de discussie over de instelling van deelraden riepen destijds de voorstanders: ‘Politiek dicht bij de burger!’ Als burger en politiek dicht bij elkaar moeten komen, kan de wijkraad een brug slaan.

Wally Soesman: ‘De Wijkraad is er voor alle bewoners en buurtgroepen. Die groepen

bestaan doorgaans uit weerbare, mondige burgers. Samen kun je vaak gemakkelijker invloed uitoefenen op de ontwikkeling van stadsdeelplannen.’

Maar dagelijks bestuurder Roeland Rengelink voelt er weinig voor om kritische bewoners-groepen financieel te ondersteunen. Soesman: ‘Hij heeft eens gezegd: ik wil mijn eigen oppositie niet subsidiëren. Ik zei toen: nou, wees maar blij dat je dat wél doet, want als al die mensen persoonlijk brieven gaan schrijven en aankloppen bij de deelraad, ben je veel verder van huis. Wat denk je wat dat kost! Hij bespaart veel geld met wat we met z’n allen doen. Die subsidiekosten voor de Wijkraad zijn minimaal. Bovendien laat de burger zich toch de mond niet snoeren.’

Middelen

Dat de burger, subsidie of geen subsidie, niet bereid is de politiek met rust te laten, blijkt uit de bewonersprotesten tegen de geplande rondvaartsteigers in de Jordaan. De steiger bij de Noordermarkt werd afgeblazen en het geplande bordes in de knik van de Prinsengracht bij de Westertoren gaat waarschijnlijk ook niet door.

‘Heel goede acties’, zegt Soesman. ‘Ik had graag gezien dat die bewoners ook ons hadden benaderd, want we kunnen veel leren van elkaars inzicht, kennis en ervaring.’ ‘Rengelink heeft nadrukkelijk gezegd dat het niet zijn bedoeling is om de wijkraden op te heffen. Dat heb je vaak met de politiek, ze roepen: ‘Vóór inspraak en burgerparticipatie’,

FOTO MARTIN PLUIJERS

maar ontnemen de burger wel tegelijk de mid-delen om die te realiseren. En daar komt bij dat alles steeds meer door vrijwilligers gedaan moet worden, want het in stand houden van professionele facilitering wordt beschouwd als ‘eigen oppositie subsidiëren’. De deelraad vindt blijkbaar dat met de gangbare informatie- en inspraakavonden de burgerparticipatie voldoende is geregeld en gewaarborgd.’ Soesman wil juist in deze tijd van crisis de wijkraad uitbreiden en nieuw elan geven. ‘Misschien is het goed om nu nieuwe lokale organisatievormen te onderzoeken en te ont-plooien. Ideeën daarover zijn van harte wel-kom!’

Wally Soesman,
wijkraadsvoorzitter@jordaangoudenreael.nl

Anneke van de Meene en Astrid Brand

Troost Show aan het IJ

Over het IJ Festival, Het Rozentheater en Likeminds presenteren op 12, 13 en 14 juli een gezamenlijk programma in het hart van het festival: *De Troost-show*, gepresenteerd door Oscar Kocken, in samenwerking met Circus Treurdier.

Om met trots de bezuinigingen het hoofd te kunnen bieden, wordt op elk van deze avonden een ander stadium van de rouwverwerking behandeld, om zo via ontkenning, woede, strijd, depressie en berusting uiteindelijk uit te komen bij de laatste zaterdagavond waarop we met een rijk gevuld slotfeest een krachtige nieuwe start kunnen maken, vol vertrouwen in een fantasievolle toekomst vol theater, muziek en dans

NDSM-terrein Amsterdam Noord,
23.00-00.00 uur, toegang gratis

en is herkenbaar aan de fluorescerende hesjes met de opdruk: *Haarlemmer Helden*. Alles wat de gewone schoonmaakdienst niet mee heeft kunnen zuigen, rapen zij alsnog op met een vuilgrijper en nemen het mee in een grijze zak. Geen overbodige luxe in een buurt met een structureel tekort aan afvalbakken.

Uitstel

Wethouder Eric van der Burg (Zorg en Welzijn) vindt dat er genoeg daklozenopvang is in Amsterdam en dat Koffiehuis – en kledingwinkel – van den Volksbond wel dicht kunnen. Daarnaast is er het onzalige plan om alleen zwervers uit Amsterdam toe te laten.

Op 4 juli jl. was er een commissievergadering in de Rooszaal van de Stopera, met op de overvolle agenda onder puntje 16: *de afbouw van het aantal inloophuizen en herijking van Maatschappelijke Opvang*.

Tijdens de vergadering werden Eric van der Burg 4.846 handtekeningen aangeboden, van mensen die tegen opheffing van de daklozenopvang zijn. De handtekeningen waren opgehaald door de SP. Daarop verklaarde de wethouder zich bereid het koffiehuis een half jaar uitstel te geven. In die tijd kan men naar mogelijkheden zoeken om zelf de onkosten te dekken.

Ellie Pronk

FOTO MARTIN PLUIJERS

Manager John van ‘Kledingwinkel van den Volksbond’

Koffiehuis voor daklozen met sluiting bedreigd

Bent u wel eens dakloos geweest? Geen ervaring om over naar huis te schrijven, dat verzeker ik u. Het Koffiehuis van den Volksbond in de Haarlemmerstraat 146-148 biedt al 12 jaar opvang aan dak- en thuislozen. Zij kunnen er terecht voor een kopje koffie, een broodje of een warme hap. Maar wethouder Eric van der Burg vindt dat het koffiehuis wel dicht kan.

De gasten van het koffiehuis moeten wel in het bezit zijn van een lidmaatschapspasje. In-grid, die op het kantoor werkt, legt me uit waarom: ‘Er mogen geen drank en drugs gebruikt worden. Dan raak je het pasje kwijt en volgt een tijdelijke schorsing. Ook eventueel geweld is beter aan te pakken als je weet hoe iemand heet.’

De zaak wordt mede door de cliënten zelf draaiende gehouden. Er is een bardienst, een schoonmaakploeg, en ook de tweedehands-kledingwinkel naast het koffiehuis functio-

neert voor en door de daklozen. De leden kunnen twee keer per week schone kleren uit-zoeken. In een ruimte achter de winkel staat Patricia, haar armen fraai getatoeëerd, te strijken en te vouwen. Alles ligt netjes op stapels en het ruikt er naar frisse gewassen goed. Als ik bij het verlaten van de winkel een boek van Herman Hesse zie liggen en zijn naam in be-wondering stamel, stopt winkelmanager John het mij in de handen.

Er is ook een zeer gewaardeerde buurtschoon-maakploeg. Die loopt als een team over straat

Wally Soesman: ‘Burgers zwijgen niet, ze krijgen nu alleen minder centjes. Misschien moet je binnenkort wel betalen om in het Huis van de Buurt een vergadering te houden. Het is niet te hopen, maar het zou kunnen.’

Gisteravond zag ik weer eens ‘Once upon a time in the West’ van Sergio Leone op tele-visie. Mooie film. De aanblik van die negen-tiende-eeuwse houten huizen, met balkons en opschriften, aan een zandstraat voerde me terug naar Spanje.

Hoezo Spanje? Wel, daar was ik eens in net zulk een dorp, ooit geconstrueerd ten be-hoeve van spaghetti-westerns. Het was decor. Voor de vervolgcursus Spaans (‘Vamos a ver más’) van Teleac mocht ik scenario’s schrijven over de belevenissen van Don Quitamanchas en zijn trouwe dienaar Lunes. Ze werden uiteraard door Spanjaarden vertolkt, en Lunes bleek in werkelijkheid een daar populaire komiek te zijn.

De scenario’s werden door de docent van de leergang in het Spaans vertaald (ik beheerste dat niet volledig) en er was een voorwaarde aan verbonden: ieder verhaaltje moest draaien om een grammaticaal element: toe-komende tijd, aanvoegende wijs of wat dan ook. Daaraan hing ik de handeling op, en deze vroeg dan om een bepaalde locatie. Voor de gebiedende wijs bijvoorbeeld liet ik een hypnotiseur (‘U bent nu een hond. Blaf. Bedel om een koekje.’) opdraven. Waar, dat weet ik niet meer; misschien in een nachtclub. Die gespeelde scènes dienden als ontspan-nende illustratie bij het uitvoerige, gedegen betoog dat de presentator Peter Slagter er-aan vooraf liet gaan. Ad Krechting voerde de regie. Met beiden kon ik zeer goed opschieten.

Na al die tijd ben ik het merendeel van ‘Vamos a ver más’ vergeten. Maar niet het plezier dat we eraan beleefden; ook de spe-lers en figuranten werkten naar hartelust. Eén locatie staat me nog riant voor de geest. In de uitgestrekte kelders van Gonzales Byass in Jerez heerste een vredige stilte. Men liep op zand. De vergrijste vensters, hoog in de wand, lieten een discreet daglicht door. Alles ademde een zekere wijding. Ontelbare vaten lagen kalm hun beurt af te wachten. In een speciale afdeling waren ze historisch: fraaie lettering verwees naar hooggeplaatsten – bijvoorbeeld een koningin Eugenia – uit het verleden. We kregen een glaasje te proeven; de vloeistof was in die paar eeuwen verrijkt, tot cognac bijna. Elders leefden muizen onder een vat. Op het zand stond een glaasje sherry met een laddertje ertegenaan. Dat was nog eens dierenliefde.

Alles goed en wel, maar er viel werk te ver-richten. Tussen de opnamen door verscheen telkens iemand met een blad vol glaasjes. Dorstlessender televisie heb ik nooit mee-gemaakt.

De strijd om het middenterrein

‘Niet werken maar flaneren op de Elandsgracht’

‘De Elandsgracht oogt rommelig. We willen ruimte voor de voetganger en de ruimtelijke kwaliteit weer zichtbaar maken.’ Zo opende stadsdeelvoorzitter Jeanine van Pinxteren op 9 mei de inspraakavond in De Krakeling over de herinrichting van de Elandsgracht. ‘Die ruimte ontstaat door parkeerplaatsen van het middenterrein op te heffen. Die plaatsen worden gecompenseerd door de Q-Parkgarage.’ ‘Maar welk probleem wilt u oplossen?’, klinkt het telkens uit de stampvolle zaal. Die wil behoud en onderhoud van de bestaande inrichting. Maar dat is geen optie.

Het stadsdeel presenteerde twee alternatieven die de vrijgemaakte ruimte verschillend benutten. In *model 1* is een vrij middenterrein ontstaan, omzoomd door bomen. Het is flexibel te gebruiken: wandelen, spelen, verblijven, markten, beplanting, fietsparkeren. De invulling is aan de buurt. Laden en lossen gebeurt op parkeerplaatsen langs de rijbaan. In *model 2* geven brede trottoirs ruimte aan de voetgangers. Er is ruimte voor wandelen, verblijven, winkelen, etc. Parkeren, ook van fietsen, gebeurt op schuinparkeerplekken op het middenterrein. Laden en lossen gebeurt op de trottoirs.

Flaneren

Buurtbewoonster mevrouw Peters vindt het vrije middenterrein prachtig. ‘Maar niemand zal het gebruiken. Ziet u mij daar al flaneren?’ De ondernemersvereniging maant tot voorzichtigheid met het bijzondere karakter van de Elandsgracht: ‘Een vrij middenterrein trekt ongewenste zaken, zoals hangjongeren, fietsen en scooters. Met brede stoepen wordt de verblijfsruimte aantrekkelijker: meer zicht op de etalages en karakteristieke puiën. Parkeerruimte is nodig. Dit kan op het middenterrein.’ Hans Becker van Bridgeclub de Looier vindt een markt op het middenterrein een goed idee, maar anders kiest hij voor brede stoepen. De heer Croll vindt het slecht dat het stadsdeel geen invulling geeft aan het middenterrein. ‘Zo maak je ruimte vrij voor ellende’. Stadsdeelvoorzitter Van Pinxteren merkt dat er maar weinig aanwezigen voor een vrij middenterrein zijn. ‘Als dit uit de inspraak komt, zal het dagelijks bestuur instemmen, maar we gaan niet terug naar een volgeparkeerde Elandsgracht.’ Iemand roept: ‘Waarom niet?’ Van Pinxteren: ‘Ik wil niet alle ruimte opofferen aan auto’s, terwijl de meeste bewoners er

niet eens een hebben. Er is alternatieve parkeergelegenheid op schappelijke afstand.’

‘Voor wie wordt de Elandsgracht zo mooi gemaakt?’ vraagt een bewoonster. Van Pinxteren: ‘Meer ruimte is ook prettig voor bewoners. Bij het boodschappen doen kun je straks beter uit de voeten.’ De bewoonster: ‘Ik kan nu prima uit de voeten.’ Iemand in de zaal noemt het paternalisme: ‘U weet wat goed is voor bewoners. Wat die ook vinden, de parkeerplaatsen moeten weg. Welk probleem wilt u eigenlijk oplossen? De straat heeft achterstallig onderhoud, maar dit kan eenvoudig worden opgelost. Uw plan is leuk voor dagjesmensen. Bewoners krijgen overlast en moeten een parkeerplaats zoeken. Nu kun je meestal plek vinden. Onbegrijpelijk dat een links gemeentebestuur bezuinigt op cultuur en sociale voorzieningen, maar wel zoveel geld uittrekt voor dure parkeerplaatsen. Ik wil weten wat het kost.’ Van Pinxteren: ‘In de openbare ruimte moet meer kunnen dan rijden en parkeren. Steeds meer mensen bewegen zich als fietser of voetganger. De vrijgemaakte ruimte biedt ook een oplossing voor het probleem van fietsen en scooters op de stoep. Dit is een politieke keuze, voortkomend uit de keuze van de Amsterdammers. Dit beleid was ook dat van mijn voorgangers en is trend in binnensteden. Het gaat niet alleen om u. De binnenstad is van iedereen.’

Een bewoner roept: ‘U maakt een plan voor meer ruimte, maar weet niet eens hoe die moet worden ingevuld.’ Van Pinxteren: ‘Het is ook nooit goed: óf u vindt dat alles al besloten is, óf dat het plan niet is ingevuld.’

Grens aan horeca

Eric Ten Hulzen vindt het juist goed dat men investeert in de Elandsgracht. Hij steunt de ondernemersvoorkeur voor brede trottoirs. Als autobezitter is hij blij met de alternatieve parkeerplekken. ‘Over het middenterrein moet goed nagedacht worden. Houd rekening met het verschil tussen avond en nacht, denk aan bankjes die je kunt inklappen of weghalen. De afgelopen jaren is er veel horeca bijgekomen. Er moet een grens gesteld worden, anders is de winst van de extra ruimte snel weg.’

Stephan Willenborg maakt bezwaar tegen het verloop van de participatie en inspraak: ‘Toen het ontstempen van de Elandsgracht niet doorging, is er een klankbordgroep opgericht om mee te denken. De uitkomst was het nieuwe bestuur niet welgevallig: de auto’s

moesten weg. Vorig jaar werden nog drie modellen gepresenteerd, waaronder het behoud van de bestaande inrichting. Nu kunnen we nog maar uit twee modellen kiezen. Blijkbaar moet het vooral duur. De inspraakavonden zijn te laat aangekondigd. Stukken zijn van de website gehaald. De inspraak moet over en beter. Lees de nota Burgerparticipatie.’ Willenborg is tegen de herinrichting. ‘De bestaande situatie werkt uitstekend. Als u het rommelig vindt, moet u onderhoud plegen. Honderd parkeerplaatsen weghalen uit de uitstekend functionerende economische gemeenschap is onverantwoord. Moeten we niet meer werken, maar flaneren? Met mij zijn er veel kleine ondernemers die een auto nodig hebben. Uw alternatief is een lachertje: Q-Park is altijd vol. Overigens past mijn niet al te grote auto er niet eens in. Ik wil op de volgende inspraakavond het model met de bestaande inrichting terug. Dat scheelt ook in de uitvoeringstijd. Ook wil ik inzicht in de kosten.’

Op herhaald aandringen uit de zaal zegt het stadsdeel dat de kosten ongeveer twee miljoen bedragen.

Johnny Jordaanplein

Hannie Pastor overhandigt duizend handtekeningen voor behoud van het Johnny Jordaanplein. ‘Het gaat niet alleen om de beelden, maar ook om het elektriciteitshuisje. Elke dag komen er twee- à driehonderd mensen foto’s maken van de beelden met het huisje, ‘de Westertoren van de Elandsgracht’. Wanneer dit pleintje verdwijnt, zakt de Elandsgracht in elkaar.’ Pastor besluit met het lied *Bij ons in de Jordaan*. Het stadsdeel merkt op, dat in alle model-

len het Johnny Jordaanplein terugkeert. ‘Er is zelfs ruimte voor nog meer beelden. Het transformatorhuisje verdwijnt om het zicht vrij te maken. Wel moet er één transformator overblijven, deze komt in een peperbus.’

Mainse Rijpkema constateert dat het lot van het Jordaanplein in beide modellen hetzelfde is: het huisje verdwijnt en er komt een reclamezuil voor in de plaats. Zo gaat het bijzondere karakter verloren. Rijpkema pleit voor behoud van het plein zoals het nu is. ‘Het heeft in 1995 officieel deze naam gekregen van Guusje ter Horst. Ik stel voor om het pleintje los te koppelen van de herinrichting, anders valt er voor het Jordaanplein niets te kiezen. Ook de aanleiding voor de herinrichting – slijtage – geldt niet voor het Jordaanplein. Het trekt veel bezoekers, is even beeldbepalend als de bomen en heeft een rijke geschiedenis. In 1991 begon het met het beeld van Johnny Jordaan, in 1993 volgde Tante Leen, in 1997 Johnny Meyer, in 2005 Manke Nelis en in 2010 de ouders van Rene Froger.’ Rijpkema weet een invulling voor het huisje: een klein Jordaanmuseum of ansichtkaartenwinkel. Ook Hans Becker noemt het huisje beeldbepalend: ‘Juist daarom wordt het gebruikt in een serie die RTL7 vanaf 11 november uitzendt. Het geeft het pleintje intimiteit. Maak er een peperbus in, dan is iedereen tevreden.’ Mevrouw Bayer stelt voor om er ook glas- en papierbakken in te maken.

In oktober behandelt de commissie Openbare Ruimte de plannen. Daar kan de buurt voor het laatst inspreken. In september 2013 start de uitvoering.

Eibert Draisma

Feestelijke onthulling van het beeld ‘Duo Jan en Mien’ (ouders van René Froger) op het Johnny Jordaanplein in 2010

Vernieuwde Palmgracht feestelijk geopend

Op 4 juli opende Jeanine van Pinxteren de vernieuwde Palmgracht. Dankzij bewonersacties ging de hele straat op de schop. De stoepen werden wat smaller, er is parkeerruimte aan weerszijden van het middenterrein, waar ruime speel- en zitmogelijkheden en bloemenperken zijn gerealiseerd. De monumentale bomen werden ontzien en er werden nieuwe bomen bijgeplant. Anneke van de Meene

FOTO MARTIN PLUIMERS

Langdurige Marnixstraatdiscussie werpt vrucht af

Bomen doorbreken de monotonie

Over de Marnixstraat is lange tijd veel geklaagd en gediscussieerd. Hoe vaak werd de straat niet genoemd als de gevaarlijkste, lelijkste en saaiste straat van Amsterdam? Voor gemotoriseerd verkeer een racebaan, voor fietsers een levensbedreigend laveren tussen rijdende en (dubbel)geparkeerde auto's. Er was veel duwen trekwerk voor nodig om tot een passend plan voor de herinrichting van de straat te komen. Buurt, werk- en actiegroepen speelden daarbij een doorslaggevende rol. En het resultaat mag er zijn!

De Marnixstraat was één van de langste boomloze straten van de stad. Alleen aan de westkant, bij de voormalige bolwerken (nu de Marnixplantsoenen), zag je her en der nog plukjes groen. Het aanzien van de eindeloze straat met monotone huizenblokken zonder bomen stemde de wandelaar somber. En dan te bedenken dat de aanleg van de Marnixstraat ooit breed werd opgezet, omdat men verwachtte dat er voornamelijk grote gezinnen zouden komen wonen. Op 15 februari 2006 informeerde het stadsdeel de buurt over de voorgenomen herinrichting van de Marnixstraat. 'Omdat Waternet het riool moet vervangen, gaat de Marnixstraat sowieso voor een groot deel van gevel tot gevel op de schop.' Daarbij zou dan ook de verkeersveiligheid kunnen worden verhoogd door o.a. aanleg van fietsstroken en de aanpak van de gevaarlijke kruisingen. Buurtbewoners vroegen om veel verdergaan de veiligheidsmaatregelen, zoals stoplichten bij het Marnixplein, het invoeren van éénrichtingsverkeer en een maximumsnelheid van 30 km per uur. De wethouder zou dat nog eens goed bekijken.

Verkeersveiligheid

Op een pleidooi van een buurtbewoner om tegelijkertijd de straat een meer uitnodigend aanzien te geven door het planten van bomen, reageerde de wethouder terughoudender. Dat pleidooi was kracht bijgezet door werkgroep Meer Groen in de Jordaan, die 2.450 handtekeningen van bomenvoorstanders had verzameld. Bomen doorbreken de monotonie, maar de aanwezigheid van ondergrondse kabels en leidingen maakte het waarschijnlijk onmogelijk ze te planten. Boombakken zouden misschien wel kunnen, als er tenminste voldoende budget was voor het aanbrengen van groen. Niettemin bleven de buurtbewoners actief pleiten voor een veiliger en groenere straat. Het tragische verkeersongeluk op 19 juni 2009, waarbij de twaalfjarige Boris Kouwen om het leven kwam, was voor de gemeente aanleiding om versneld ingrijpende maatregelen te nemen. Niet alle veiligheidsvoorstellen van de buurt werden overgenomen door het stadsdeel, maar de straat is nu wel een stuk overzichtelijker en beter ingedeeld.

Toen de bomenaanleg werd afgewezen door het stadsdeelbestuur, omdat die tot wel een miljoen euro extra kosten zou leiden, legde Paul Denekamp, lid van de GroenLinks-werkgroep Verkeer & Stedenbouw, zich daar niet bij neer. De berekening van dit bedrag bleek namelijk gebaseerd op het planten van 57 bo-

men en de kosten van het verplaatsen van leidingen en kabels. Voor een kleiner aantal bomen (30 bijvoorbeeld) was geen berekening gemaakt. Ook bleek de verplaatsing van lang niet al die kabels en leidingen nodig. Er werd gesteld dat boomwortels leidingen kunnen bedreigen, maar het is bekend dat boomwortels boven de grondwatergrens blijven, terwijl leidingen juist onder dat niveau liggen.

Kaart

Inmiddels werkte Paul Denekamp samen met Bart Winnubst, wijkraadslid voor werkgroep Meer Groen in de Jordaan. Om aan te tonen dat het planten van bomen in de volle grond in de Marnixstraat toch mogelijk was, schakelde Denekamp bomenexpert Evert Ros in. Met veel moeite wist hij van het stadsdeel een kaart van de straat los te krijgen, waarop de ligging van leidingen en kabels was aangegeven. Daaruit bleek dat er aan de oostkant van de Marnixstraat grote leidingen lagen, maar de westkant leek wel degelijk mogelijkheden voor bomen te bieden. Met name op het eerste deel, tussen Brouwersgracht en Marnixplein.

Paul Denekamp belde en mailde daarop met onder meer Liander, Waternet, UPC en KPN, met de vraag wat het zou kosten om die leidingen te verplaatsen: 'Kunt u daar een schatting van geven?' Tot Pauls verbazing antwoordde KPN, dat hun leidingen daar allang buiten gebruik waren. Hij gaf dat door aan het stadsdeel. Na overleg met de uitvoerder erkende procesmanager Jeroen Cornelissen dat er nu geen bezwaren meer waren, en gaf opdracht om de plannen voor vollegrondsbomen uit te voeren.

Tussen het Marnixplein en de Bloemgracht, waar de Marnixstraat een stuk smaller is, bleek er wel erg weinig ruimte voor bomen beschikbaar. Daarom werd ervoor gekozen hier in ieder geval aan beide zijden van de straat boombakken te plaatsen. Maar boombakken 'vullen' een straat niet met groen, dat doen vollegrondsbomen wel. Of de meer noordelijk in de grond geplaatste 11 iepen een prachtige, volle groei tot aan het dak gaan bereiken, is nog even afwachten...

Anneke van de Meene

JORDAAN & GOUDEN REEL

WEBKRANT

[Home](#)
[Berichten](#)
[Politiek](#)
[Cultuur](#)
[Reacties](#)
[Jordaan](#)

www.amsterdamwebkrant.nl

'Meer Street Art in Amsterdam'

Volgens de initiatiefgroep *Meer Street Art in Amsterdam* loopt onze stad op het gebied van Street Art ver achter bij andere grote steden zoals Londen, Berlijn, Barcelona en San Francisco. De groep zou graag zien dat Amsterdam deze achterstand inloopt, omdat Street Art in meerdere opzichten een positieve uitwerking op de stad zou hebben.

'Voor de bewoners van de stad zelf is een mooie muurschildering een plezier om naar te kijken', aldus de initiatiefgroep. 'Bovendien is gebleken dat het vandalisme, verloedering en lelijke tags op muren kan voorkomen. Een mooi voorbeeld hiervan is de muurschildering die *The London Police* aanbracht op de hoek van de Prinsengracht en de Tuinstraat. Bewoners van de Jordaan kunnen zich vast nog wel herinneren dat dit vroeger een plek was waar mensen hun grof vuil deponeerden. De eigenaar van het betreffende pand was jaarlijks veel tijd en geld kwijt aan het verwijderen van graffiti. 'Inmiddels zijn er meer mooie schilderijen in de stad te zien. Een recent voorbeeld is de tekst die Piet Parra onlangs heeft geschilderd op de muur van de speelplaats van de Theo Thijssenschool in de Tuinstraat.'

Beroemde Amsterdammers

'We zijn nu in het stadium beland dat wij een plan mogen indienen bij de gemeente, met mogelijke locaties voor muurschilderingen. Toestemming van de huseigenaar is uiteraard één van de voorwaarden. We zijn dus op zoek naar huseigenaren die geïnteresseerd zijn om een schildering op hun muur te laten zetten, die gemaakt zal worden door een professionele street artist. 'De eigenaren worden betrokken bij de keuze van de afbeelding. Er wordt gedacht aan muurschilderingen op thema's als *Scheepvaart Amsterdam in de 17de eeuw*,

Piet Parra's schildering op een zijmuur van de Theo Thijssenschool: 'Ik speel in de stad met alles wat er bestaat', regel uit een gedicht van leerlinge Lisa van der Schouw (8 jaar).

beroemde Amsterdammers en De Grote Vijf: Rembrandt, Vincent van Gogh, Johannes Vermeer, Jan Steen, Frans Hals.'

Bent u geïnteresseerd, of wilt u meer informatie, neem dan contact op met Oscar van der Voorn van de GO Gallery, Prinsengracht 64, tel. 020-4229580, office@gogallery.nl U bent natuurlijk ook welkom in de galerie zelf. Wij hopen op veel positieve reacties!

Oscar van der Voorn (eigenaar GO Gallery), Astrid Keijser (initiatiefneemster 'Meer Street Art in Amsterdam') en Jarno Gnirrep (Creative Age)

Piet Parra's schildering op een zijmuur van de Theo Thijssenschool: 'Ik speel in de stad met alles wat er bestaat', regel uit een gedicht van leerlinge Lisa van der Schouw (8 jaar).

Gevelbankjes in Jordaan beperkt toegestaan

Ondernemers in de 'Tweede Dwarsstraatjes' krijgen de mogelijkheid om voor hun winkel een bankje buiten te zetten. Om overlast te voorkomen, zijn hier wel enkele voorwaarden aan verbonden.

Hiermee komt het dagelijks bestuur tegemoet aan de wens van lokale ondernemers en de deelraad om te onderzoeken onder welke voorwaarden ondernemers de mogelijkheid kunnen krijgen een bankje langs hun gevel te zetten. Het besluit is alleen van toepassing op winkels in de Tweede Anjeliërdwarsstraat, Tweede Tuindwarsstraat en de Tweede Egelantiersdwarsstraat.

Autovrij

De gevelbankjes mogen maximaal 50 centimeter breed zijn, met de lange kant tegen de gevel staan, en dienen na sluitingstijd verwijderd worden. Ander los meubilair is niet toegestaan. Voorafgaand aan het besluit is onderzoek gedaan naar de leefbaarheid in de straatjes. Het stadsdeelbestuur is van mening dat gevelbankjes hier beperkt mogelijk zijn omdat het gaat om autovrije straten en omdat bewoners en ondernemers er in meerderheid voor zijn. Bovendien zien de reguliere horecaondernemers het plaatsen van gevelbankjes niet als een vorm van oneerlijke concurrentie.

BIKE CITY

Bloemgracht 68-70, tel. 626 37 21

Fietsverhuur ◦ hijstouw & blok
◦ onderdelen ◦ sloten ◦ accessoires
klaar-in-één-dag-reparatieservice
AZOR BIKE - DAHON vouwfietsen

Voor reparaties en onderhoud van alle soorten tweewielers bakfietsen -transportfietsen

Tentoonstelling Stadsarchief

Isaac Israëls in Amsterdam

In het Stadsarchief Amsterdam is tot 26 augustus een bijzondere tentoonstelling ingericht met werken van Isaac Israëls (1865-1934).

Onder de titel *'Isaac Israëls in Amsterdam'* worden tekeningen, aquarellen en olieverven getoond, waarmee de schilder het Amsterdamse straatleven rond het begin van de vorige eeuw verbeeldde.

Zonnige taferelen van pratende dienstmeisjes op de gracht, spelende kinderen, winkelstraten bij het vallen van de avond, tingeltangels in de Nes bij nacht, Israëls nam vaak zijn schildersezel mee de straat op. Hij schetste cafébezoekers of maakte vanuit woningen, meestal op de eerste etage, impressies van drukke pleinen of straathoeken.

Isaac Israëls in Amsterdam geeft een prachtig beeld van Amsterdam aan het eind van de negentiende eeuw. Veel van de in schetsboeken vastgelegde stadstaferelen waren tot nu toe niet nauwkeurig gelokaliseerd.

Tegelijk met de tentoonstelling verschijnt

het gelijknamige boek van Freek Heijbroek, conservator bij het Rijksmuseum, en journaliste Jessica Voeten. Daarin worden meer dan twintig plekken beschreven die de schilder in beeld heeft gebracht. Bij de samenstelling van het boek werd voor het eerst gebruikgemaakt van de brieven die Israëls van 1888 tot aan zijn dood in 1934 schreef aan zijn beste vriend Frans Erens.

'Isaac Israëls in Amsterdam', tot 26 augustus, Stadsarchief Amsterdam, Vijzelstraat 32, di t/m vrij 10.00-17.00 uur, za en zo 12.00-17.00 uur. Toegang 6 euro.

Nostalgische avonden in de Buurtboerderij

Elke donderdagavond wordt in Buurtboerderij Ons Genoegen de pick-up uit het stof gehaald. Dan worden er ouderwetse plaatjes gedraaid. Nostalgische avonden waarop voluit gedanst en gesjansd kan worden, in een landelijke omgeving dicht bij huis. U kunt ook uw eigen platen meenemen op de donderdagavonden naar Spaarndammerdijk 319, nog geen tien

minuten fietsen vanaf Cultuurpark Westerpark. Aanvang 20.00 uur.

Buurtboerderij Ons Genoegen is dagelijks geopend van zondag t/m woensdag 10.00 tot 22.00 uur en donderdag t/m zaterdag 10.00 tot 23.00 uur. Meer informatie: www.buurtboerderij.nl

Bouwinspecteur doet bijzondere ontdekking

Oudste woonhuis Amsterdam staat in de Warmoesstraat

Jarenlang hielden Amsterdammers het Houten Huys op het Begijnhof voor het oudste woonhuis in de stad. Maar kortgeleden bleek dat de ouderdom ervan met een halve eeuw wordt overtroffen door het huis aan Warmoesstraat 90. Op grond van onderzoek van het bij de bouw gebruikte hout wordt het gedateerd op ca. 1485. Het huis oogt niet veel ouder dan de andere huizen in de straat. Dat komt door de voorgevel, die van ca. 1800 is.

Op vrijdag 3 december 2010 woedde in de Warmoesstraat op nummer 90 een felle, korte brand als gevolg van een kapotte cv-ketel. Het hele trappenhuis brandde uit. Bij de herstelwerkzaamheden trof bouwinspecteur Wytse Teerling onderdelen van het houtskelet aan, die hem veel ouder voorkwamen dan de voorgevel uit het begin van de negentiende eeuw. Hij haalde het Bureau Monumenten & Archeologie erbij, dat zijn vermoeden bevestigde. Men nam houtmonsters, die in Berlijn werden onderzocht. Daar bleek dat het hout afkomstig was van bomen die tussen 1472 en 1485 werden gekapt.

Warmoesstraat 90 heeft een gotisch houtskelet. De sleutelstukken zijn versierd met een zogenaamd peerkraalmotief, dat kenmerkend is voor middeleeuwse houtskeletten. Maar de kans bestaat dat dit nieuwe 'oudste woonhuis' die titel al gauw weer zal moeten afstaan, want in de Warmoesstraat gaan meer stokoude bouwsels schuil achter jongere gevels.

Welgesteld

De Warmoesstraat was in de zestiende eeuw een aanzienlijke straat, waar rijke burgers woonden in grote huizen. Dat aanzien en die rijkdom worden geïllustreerd door een dichtregel van Roemer Visscher over de 'meyskens op de Nieuwendijk': *Die van 't Water hebben lustighe sinnen / In de Warmoesstraat dragense hooghe moet* (= hebben ze het hoog in de bol).

Toen de meerderheid van deze welgestelde Warmoesstraatbewoners in de 17de eeuw verhuisde naar de nieuw aangelegde Herengracht, werd het een drukke winkelstraat waar zich ook veel handelsfirma's vestigden. In de jaren tachtig van de vorige eeuw werd de straat geplaagd door drugsoverlast, die daarna sterk afnam door politie-inzet en camerabewaking. Nu is de straat betrekkelijk veilig en maakt deel uit van het uitgaanscentrum. Een paar jaar geleden werd op de benedenverdieping van het oudste huis van de stad gay bar *The Eagle* gevestigd. Na de brand in 2010 was die genoodzaakt zijn deuren tijdelijk te sluiten, maar in april van dit jaar ging de bar weer open.

Nummer 90 is het tweede pand van links.

Word ook KWF-collectant

Meld je vandaag nog aan op www.kwfkankerbestrijding.nl/collecte

Gemeente Amsterdam
Stadsdeel Centrum

Oproep: deelname horecaschouw

Het stadsdeel wil graag met bewoners van de Jordaan een horecaschouw houden. De schouw is bedoeld om het begrip horeca-overlast beter in kaart te brengen en nieuwe werkwijzen te ontwikkelen om horeca-overlast tegen te gaan. Het gebied waar de schouw wordt gehouden ligt tussen de Westerstraat, Brouwersgracht en de Marnixstraat. Het stadsdeel wil graag van bewoners horen hoe en waar zij overlast ervaren.

De route en de opzet van de schouw zullen worden besproken op **dinsdag 17 juli om 17.00 uur** in het Claverhuis aan de Elandsgracht 70.

Als u vragen heeft, kunt u contact opnemen met mevrouw Aly Lunshof van stadsdeel Centrum, telefoon 020 552 4746 of per e-mail stadsdeel@centrum.amsterdam.nl t.a.v. mevrouw Aly Lunshof.

Ijsterk **stimuleert, ontwikkelt & verbindt mensen**

kinderdagverblijven, buitenschoolse opvang, scholen & educatie, opvoeding & ontwikkeling, speeltuinen & buitenspeelclubs, peuterspeelzalen & voorscholen, actief burgerschap & participatie, buurt-, tiener- & jongerencentra
www.ijsterk.nl 020 5210200

Rob Malasch

Oeke en Mo laten de buurt op haar grondvesten schudden

Almost for Free in Little Soho

Wie kent hem nou niet? Die geweldige Konijnenstraat, verscholen in de slagschaduw van de Lauriergracht... Ooit, in een ver verleden heeft tenor spectaculair Willy Alberti er nog gewoond, en de toenmalige veelbelovende, jonge schilder Bas Meerman had er zijn atelier. Alberti is ons inmiddels ontvallen en Meerman schijnt spoorsslags naar Berlijn en/ of

Oeke Witteveen

Buurt & Bickels

‘Ik ben waar ik wil zijn’

De zomerwind doet ook op Bickerseiland de mooiste rokken opwaaien. Op hete dagen wanen de eilanders zich bijna op de Antillen: ook autoluw en bootjes rondom. Alle Bickels, ook zij die van ver gekomen zijn, gaan hun eigen gang. Het eeuwenoude, drooggelegde moeras vereist een flinke dosis levenskunst om er een stek te vinden, kinderen op te voeden of een schilderij te voltooien. Wie niet kan uitdelen en incasseren, wordt op Bickerseiland weinig rust gegund.

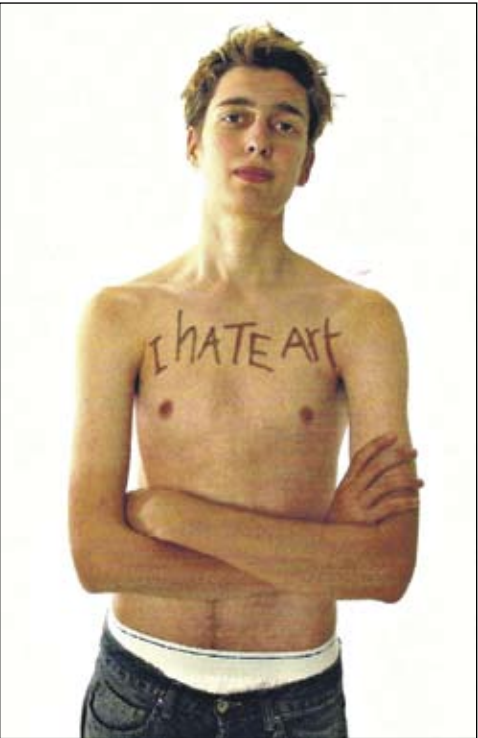
naar Bordeaux verkast te zijn... En wie werd er eigenlijk niet uitgenodigd op nummer 13 bij het componistenechtpaar Sytse en Ella? Iedereen, van Johannes van Dam tot Malle Pietje, werd er volkomen verpest door de overheerlijke lunches en dranken in de zon-overgoten, verwilderde tuin... alles natuurlijk afgeblust met eigen, zwaar avant-gardistische composities van Sytse. Tja, *those were the days my friends and those days are over.*

Nu heerst in de Konijnenstraat de opgescho-ten meute aan Bunnies afkomstig van een soort van veredelde ambachtsschool, die al shaggies rokend voor eeuwig pauzerend zich hopeloos zitten te vervelen. Waar moet het in godsnaam heen met deze achtergestelde jeugd? Maar gelukkig zijn de wonderen deze konij-nensteeg nog geenszins ontstegen. Want wat wil het geval: de altijd onderne-mende Oeke Witteveen heeft haar galerie voor moderne kunst aan de Keizersgracht vervuild voor het prachtige pand aan de Konijnenstraat 16, nota bene de voormalige stallen van Koningin Emma. Wat heeft onze Oeke bezielde? God mag het weten... maar dat deze straat een moderne koningin van de Moderne Kunst rijker is, staat bij voorbaat buiten kijf.

Want onze Oeke is natuurlijk geen gewone *pensionada*, maar nog steeds een van de leukste en openhartigste galeriehouders van ons land. Bovendien heeft zij haar sporen al lang geleden verdiend met legendarische tentoonstellingen van Rob Scholte, Milan Kunc en Frans Franciscus. Ook weet ze al ja-ren fabelachtige tekenaars aan zich te binden, die worldwide furore schijnen te maken. Dus dat belooft wat voor dit Little Soho, dat al vergeven is van de galleries en *artspace*s. Oeke heeft inmiddels haar naam veranderd

In Tamara Jongsma komen niet alleen Java en Friesland samen, maar ook alle kleuren van de regenboog. Fier en krijgshaftig, dat vindt iedereen die haar in haar Spaanse rok ziet fietsen. Sommigen zien een gelijkenis met de even zwartharige Mexicaanse schilderes Frida Kahlo (1907-1954), die over leven, pijn en dood schilderde. ‘Wonderlijk dat mensen die vergelijking maken’, zegt Tamara. ‘Ik heb kennisgemaakt met Kahlo’s werk, maar ik ge-bruik meer symboliek waarin vogels een rol spelen. Die wijzen mij in mijn doeken de ge-voelsmatige weg. Op die weg probeer ik het leven juist te vieren. Maar omdat het leven zo kwetsbaar is, ben ik zelf net zo gefascineerd door herkomst en dood.’

In Tamara’s huis lijkt het altijd lente. Alles heeft zijn eigen verhaal. Aan de voorzijde is

COPYRIGHT MARGI GEERLINKS 2004

‘Mo hates Art’

in *Witteveen Visual Art Center*. Een soort dependance van het heropende Stedelijk Mu-seum lijkt het wel (over de nieuwe directeur daar, Ann Goldstein, later meer...). Hopelijk gaat Oeke niet ook Mels Crouwel een op-dracht geven voor een aanbouw. Maar alle gekheid op een stokje: Mevrouw Witteveen is een geweldige gastvrouw, heeft een uitzonderlijk goede smaak wat actuele Nederlandse kunst betreft en de kunstwerken zijn schappelijk geprijsd. Het is dus alleszins de moeite waard om eens naar binnen te wandelen en Oeke te vragen wat zij jou nou zou adviseren om je eigen collectie te begin-nen. In het ergste geval is er altijd nog de

haar atelier, waar palet en verse verf paraat liggen. Er is een gouden buffelkop te zien, een familiealtaar, een met blinkende vleesmesses omlijste Mexicaanse bar. Alles is met zorg ge-plaatst en verwijst naar verre oorden. Hoewel Tamara al zestien jaar met haar dochters Lila en Engel op het eiland woont en werkt, werd haar pas enkele jaren geleden rust gegund. Lange tijd werden zij door haar huiseigenaar met uitzetting bedreigd, en uiteindelijk ge-confronteerd met een forse huurverhoging. ‘Het valt niet goed te praten dat zulke inti-miderende methodes op een gezin worden losgelaten. Mijn meiden worden groot, halen hun diploma’s, het eiland heeft ze goed ge-daan. Ons huis geeft me nu de rust die mijn werk vraagt. Ik ben waar ik wil zijn.’

Woord en beeld Martin Pluimers

juli/augustus 2012

7

Kunst Koop Regeling. Zolang die nog bestaat, zou ik er maar gewoon zo veel mogelijk gebruik van maken. Oeke weet daar wel raad mee. Het gaat gelukkig weer bruisen in de Konijnenstraat.

Waar het ook helemaal over the top gaat spetteren, is direct aan de andere kant van de slagschaduw: Lauriergracht 94 waar ‘Torch’, het aloude Huis van Van der Have, zetelt. Inmiddels heeft zoonlief Mo de galerie van pa Adriaan vol enthousiasme overgenomen en weet hij op verbluffende wijze bij elke nieuwe tentoonstelling vriend en vriend (Mo heeft geen vijanden) te charmeren met zijn eigenzinnige keuze van veelal jonge, veelbe-lovende kunstenaars. Wie kent zo langzamerhand TinkerBell niet? Of Viktor en Rolf? Om over Jeff Koons en Takashi Murakami maar eventjes eerbiedig te zwijgen. Natuurlijk heeft Mo heel veel te danken aan zijn vader Adriaan, die ook al bekend stond om zijn uitgesproken eigenzin-nige smaak en optreden. Eeuwig zonde dat hij nu werelddeals maakt in de wolken. Maar dit terzijde.

Waar het om gaat: Onze beste brave Mo (vol-gens mij de jongste, slankste en slimste ga-lerist van Europa) maakt van de traditionele zomeropstelling in de galerie een waar festijn onder de noemer ‘Almost for Free’. En dat is precies wat deze verrassende titel impliceert: in een salonopstelling en aangevuld met de vernieuwde annex gaat Mo belangwekkende werken verkopen uit de rijke historie van de galerie. Voor uiterst voordelige prijzen, *Almost for Free*, je moet er geweest zijn om het te kunnen geloven.

Dus, kunstlievende Jordanezen met een smalle beurs, een Warhol voor een habbekrats, Inez van Lamsweerde voor een grijpstuiver en zelfs een Andreas Gursky voor net geen honderd euro’s. Mo belooft ons doorgebroken supersterren en in de vergetelheid geraakte eenzame zielen, die worden gewoon naast elkaar getoond en daarmee komt de scherpe keuze van de galerie schalks om de hoek kijken. Zo kan het dat de controversiële serie ‘Nuba’ van Hitlerfavorietje Leni Riefenstahl opgehangen wordt naast de geësceneerde fotografie van de Balinees Micha Klein en het Engelse kunstenaarsduo Gilbert and George. Kunstwerken zijn natuurlijk geen archiefstuk-ken die goed gedijen onder lagen stof in museale opslagruimtes. Liever ziet Mo deze spannende kunst bij de mensen thuis.

Als ik de bij voorbaat al vergeten directeur Ann Goldstein van het Stedelijk was, en dat ben ik gelukkig niet, dan zou ik *als perfor-mance* een weekend voor de deur van Torch gaan kamperen om als eerste mijn onvermij-delijke slag te slaan. Het aankoopbudget van het Stedelijk is nou ook weer niet zo floris-sant meer, dat mevrouw Goldstein zich elk jaar een transparant, fris geboend driehoekje op de vloer van Ger van Elk kan permitteren. Ann Goldstein, *eat your heart out*.

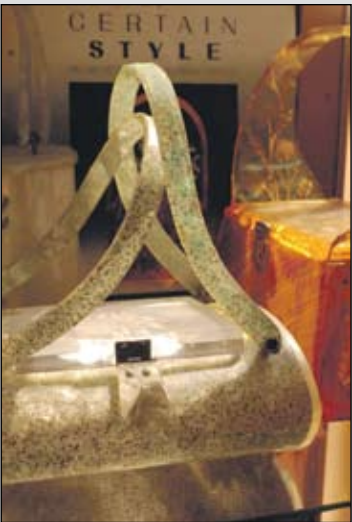
Witteveen Visual Art Center (voorheen Galerie Witteveen), Konijnenstraat 16, tel. 6239684 Zomertentoonstelling tot eind augustus

Torch, Lauriergracht 94, tel. 6260284 Tentoonstelling ‘Almost for Free’ t/m eind augustus Beide galerieën zijn open van wo t/m za 14-18 uur en op afspraak.

Isaac Israels stadswandeling

Gedurende de tentoonstelling ‘Isaac Israels in Amsterdam’ heeft het Stadsarchief wandelingen uitgezet langs 12 spraakma-kende locaties in het centrum. De rondleider vertelt over het leven en werk van Israels en over de maatschappelijke ontwikkelingen van die tijd.

Tot en met 26 augustus elke zondag om 14.00 uur. Kosten 8 euro. Reserveren (tot uiterlijk de vrijdag voor de wandeling) is noodzakelijk: bij de receptie van het Stadsarchief of tel. 020-2511511 of e-mail: informatie@stadsarchief.amsterdam.nl U wordt verzocht om 13.45 uur aanwezig te zijn. De wandeling start stipt om 14.00 uur.

Verwachtingen worden niet waargemaakt

'Stadsdeelacties ouderen-huisvesting onvoldoende'

'Wij onderschrijven de uitgangspunten van de Woonservicebuurt: een buurt met voldoende toegankelijke woningen en voorzieningen zodat je ook bij een grotere zorgvraag in je woning en buurt kan blijven wonen. Oud worden in je eigen buurt. Onze indruk, dat het Stadsdeelbestuur dit principe heeft verlaten, wordt door de beantwoording van de moties ouderenhuisvesting niet weggenomen. Kennelijk kan of wil het dagelijks bestuur de verwachtingen van de Woonservicebuurt niet meer waarmaken', aldus Corrie Stada van de Belangenvereniging Ouderenhuisvesting Jordaan (BOJ) in de deelraadscommissie. Daar sprak men over wat het dagelijks bestuur (DB) heeft gedaan met de raadsmoties over de ouderenhuisvesting.

De door het DB opgesomde acties zijn volgens de BOJ onvoldoende om de nodige verbeteringen te realiseren op het gebied van de ouderenhuisvesting in stadsdeel Centrum. Het DB wil inzetten op aanpassen van woningen waar ouderen al wonen. Hier is de BOJ het mee eens, maar in de praktijk komt er onvoldoende van terecht. De corporaties zien vooral financiële en technische hindernissen. In de Palmstraat wilde Ymere de 40 veelal oudere bewoners zelfs verdrijven om plaats te maken voor een rijkere groep ouderen. Het stadsdeel zelf bezuinigt op klussenhulp en kleine woningaanpassingen.

Het DB zegt dat er projecten worden uitgevoerd waarin de mogelijkheid wordt onderzocht om sociale huurwoningen voor ouderen te realiseren. De BOJ krijgt geen antwoord op de vraag om welke projecten het gaat.

Inschrijfduur

Volgens het DB wordt woonduur in 2013 vervangen door inschrijfduur als woningtoewijzingscriterium. Dit acht de BOJ een verslechtering van de positie van de oudere woningzoekenden en weinig bevorderlijk voor de doorstroming: 'Wij doen een beroep op u om u hiertegen te verzetten.' Volgens wet-

Mevrouw Corrie Stada

houder Oranje is dit een stedelijke zaak. Het DB spreekt met corporaties af dat voor ouderen geschikte woningen zoveel mogelijk niet worden verkocht. Onduidelijk is of deze afspraak al is gemaakt. De strekking: zoveel mogelijk voor ouderen geschikte woningen in de sociale sector houden, onderschrijft de BOJ: 'Wij willen eraan toevoegen dat voor ouderen geschikte woningen niet met de 25 extra Donerpunten, de 30 procent monumentenopslag en/of de toekomstige 50 extra 'Spiespunten', in de vrije sector worden getild.

Bernardus en Sint Jacob

Volgens het DB 'moderniseert de Osiragroep Bernardus en Sint Jacob en komen er naast 100 intramurale zorgwoningen ongeveer 400 zelfstandige levensloopbestendige appartementen'.

De BOJ zegt hierover: 'De feiten zijn dat alleen al in Bernardus 300 verzorgings/verplegingsplaatsen verdwijnen. In Sint Jacob meer dan 400. Bij elkaar meer dan 700! Hier is extra compensatie in de vorm van sociale huurwoningen in de buurt op zijn plaats. Die 400 levensloopbestendige appartementen van het DB worden voor het overgrote deel vrijesector appartementen, dus onbetaalbaar voor de meeste oudere buurtbewoners.'

Verder wil het DB onderzoeken of het Besluit Ruimtelijke Ordening (BRO) kan worden toegepast bij sloop/nieuwbouw van woonzorgcentra. Volgens de BOJ is dit onderzoek overbodig aangezien het BRO helder is: 'In een bestemmingsplan kunnen regels worden opgenomen over sociale huurwoningen.'

De BOJ: 'Voor de grote sloop/nieuwbouwlocatie Bernardus is het helaas te laat. Maar voor de toekomst bepleiten wij in de bestemmings-

geen tijd voor vrij.' De meeste bezoekers van 'De Gouden Reael' komen er om te fitnessen. Het lukt Niels lang niet altijd om de cliënten van de fysiotherapie aan het fitnessen te krijgen. Toch blijkt de combinatie fitness en medische fitness succesvol.

De professionele en tegelijk gemoedelijke sfeer van de praktijk en de rustige inrichting van de fitnessruimte maken dat de drempel

plannen te regelen dat bij sloopnieuwbouwprojecten minimaal 30 procent sociale huurwoningen worden teruggebouwd.' Ten slotte geeft de BOJ nog een paar punten mee die ze heeft gemist: 'Bij woningruil en verhuizing van ouderen van groot naar klein en van hoog naar laag geen huurharmonisatie toepassen, en meer hulp voor ouderen bij het gebruik van Woningnet'.

Ouderenmiddag Jordaan

De Belangengroep Ouderenhuisvesting Jordaan nodigt alle oudere buurtbewoners uit hun ervaringen, klachten, wensen en ideeën over de crisis en de bezuinigingen te melden. De meldingen worden voorgelegd aan vertegenwoordigers van de lokale en landelijke politiek op de grote jaarlijkse Ouderenmiddag Jordaan op 7 november in het Claverhuis. Centraal staat daar de vraag of en hoe oudere buurtbewoners de crisis en de bezuinigingen ervaren, hoe men ermee omgaat en wat we samen kunnen ondernemen om het leven in de buurt toch zo goed mogelijk te houden. Vertel het ons. Kom langs, bel of mail ons. Uiteraard bent u ook welkom als u zich wilt aansluiten bij de BOJ.

Jan Bosman en Hein Hoefnagels
Belangengroep Ouderenhuisvesting Jordaan,
Elandsgracht 70 1016 TX Amsterdam,
tel. 719237, e-mail: hein39@hotmail.com,
vermeld dan als onderwerp:
'BOJ, bezuinigingen'.

Computer-vraagbaak

De computer verrijkt uw leven. U kunt contact houden met familie en vrienden die ver weg wonen, bijvoorbeeld via Skype of Facebook, spelletjes op internet spelen, er zijn diverse sites waar je van alles kunt vinden over foto's bewerken en andere hobby's. De mogelijkheden zijn bijna onbegrensd.

Wie nog niet zo veel ervaring heeft op computergebied, loopt wel eens vast of kan niet vinden wat hij zoekt. Bij de Computervraagbaak zijn geduldige vrijwilligers die u hierbij kunnen helpen op twee plekken in onze buurt: dinsdag 13.00-15.00 uur, Huis van de Buurt (Claverhuis), Elandsgracht 70, tel. 6248353, en vrijdag 14.00-16.00, Straat en Dijk, Haarlemmerstraat 132 tel. 5573300.

Graag vooraf bellen of langskomen bij de receptie voor een afspraak en aangeven waarbij u geholpen wilt worden. Als u niet in de gelegenheid bent om naar een van de vraagbaaklocaties te komen, kunt u ook thuis geholpen worden. Geef dit dan door bij uw aanmelding.

Huis van de Buurt Jordaan & Gouden Reael en Centram

bijzonder laag ligt. Niels Tammenga, die in zijn loopbaan zowel 'verwende voetballers' als onvervalste Jordanezen begeleidde, vindt vooral het persoonlijke contact met de mensen belangrijk. 'Geef mij dus toch maar liever zo'n rauwe Jordanees.'

Justus Beth

Meer informatie:
www.fysiotherapiedegoudenreael.nl

FOTO EIBERT DRAISMA

'High Tea' in het Claverhuis

Buurtgroep Ouderen Ontmoetingsruimte Jordaan-Zuid heeft vóór het zomerreces nog een bijzonder geslaagde High Tea verzorgd in het Claverhuis. Het najaarsprogramma kunt u vanaf eind augustus afhalen bij het Huis van de Buurt, Elandsgracht 70, of kijk op: www.boojz.punt.nl De SOOJ in Tichelstraat 50 is gesloten vanaf 16 juli. Het is de bedoeling op 3 september weer open te gaan. BOOJZ en SOOJ wensen u een prettige zomer!

Fitness en fysiotherapie in 'De Gouden Reael'

Over verwende voetballers en rauwe Jordanezen

In deze aflevering van Sporten in de Jordaan en Gouden Reael is sportonderzoeker Justus Beth op bezoek bij praktijk voor fysiotherapie en fitness 'De Gouden Reael' in de Willemstraat. Eigenaar is fysiotherapeut Niels Tammenga. Opmerkelijk is de inrichting van de fitnessruimte, waar schilderijen hangen in plaats van de gebruikelijke beeldschermen.

Niels Tammenga's interesse voor het menselijk bewegingsapparaat werd gewekt toen hij na zijn diensttijd aan het werk ging bij een van de eerste fitnesscentra in Nederland. Tegenwoordig doet één op de vijf Nederlanders wel eens aan fitness, maar in de jaren tachtig was dat heel anders. Toen deed nog maar een beperkt aantal mensen aan deze vorm van conditietraining.

Eigen praktijk

Zo kon het gebeuren dat Niels Tammenga als fysiotherapeut terechtkwam bij het tweede herenteam van Ajax. Een inspirerende omgeving als het gaat om bewegingsapparaten, maar na ruim zes jaar kwam hij erachter dat topsport ook zijn nadelen heeft. Het contact met de vaak in de watten gelegde spelers was

lang niet zo persoonlijk en ongedwongen als hij verwachtte. Daarom zette hij tien jaar geleden zijn eigen praktijk voor fysiotherapie op. Behalve over de grotere fitnessruimte in de Willemstraat, beschikt hij ook over enkele behandelkamers aan de Brouwersgracht 214. Wat mij aan de fitnessruimte opvalt, is dat er geen harde housemuziek wordt gedraaid. Tijdens de rondleiding laat officemedewerster Partoe Irvani mij meteen het ledenkaartenbakje zien. Elk lid houdt op een eigen kaart bij welke oefeningen hij of zij heeft gedaan. Partoe kan die van zichzelf even niet vinden...

Exposities

De kunstwerken die in het ruime lokaal tussen de apparaten aan de muur hangen, zijn op zichzelf al een bezoekje waard. Partoe vertelt me dat er een wachtlijst van kandidaat-exposanten is. Ik geloof haar meteen. Zonder de schreeuwerige muziek en dito beeldschermen met het laatste wereldnieuws, krijg je hier alle kans om de kunstwerken vanaf je crosstrainer rustig te bekijken.

Als ik vraag waarom de mensen hun fysiotherapieoefeningen niet gewoon thuis doen, is Niels heel duidelijk: 'Thuis maken mensen er

De Haarlemmerpoort had vele functies

Bedrijvigheid op het laatste Amsterdamse wagenplein

Sinds de oplevering van de eerste appartementen aan de noordzijde van het Haarlemmerplein is er een groot gebouwencomplex bijgekomen. Al ruim 170 jaar wordt het plein gedomineerd door de statige Haarlemmerpoort. Het ontwerp wordt door sommigen toegeschreven aan architect Cornelis Alewijn, maar door anderen aan zijn collega Bastiaan de Greef.

Reden voor de pompeuze uitvoering van het poortgebouw was dat het behalve zijn functie als accijnskantoor ook een ceremoniële functie moest vervullen. De poort moest als triomfale toegangspoort dienen voor vorstelijke gasten. Het gebouw is opgetrokken in de in die tijd veel toegepaste neoclassicistische stijl. De Haarlemmerpoort werd op 27 november 1840 in gebruik genomen, ter gelegenheid van de inhuldiging van Koning Willem II. Dat staat te lezen op een inscriptie aan de noordkant bovenin de onderdoorgang. Naar aanleiding van deze gebeurtenis werd de poort officieel ‘Willemspoort’ gedoopt, maar de meest gebruikte naam blijft toch ‘Haarlemmerpoort’.

Brandweerpost

De Haarlemmerpoort was toen al niet meer functioneel als onderdeel van de stadsomwalling, maar moest als kantoor dienen voor de stedelijke accijnzen. De twee halfronde uitbouwen aan weerszijden boden onderdak aan ambtenaren, militairen die de wacht hielden, politie en gemeentelijke diensten. In juni 1866 werden de stedelijke accijnzen afgeschaft. De ambtenaren verlieten de poort, maar de politiestation bleef. In 1877 werd de brandweerpost op het Rembrandtplein verplaatst naar de Haarlemmerpoort, waar gedurende twintig jaar de

doorgang werd gebruikt als remise voor de brandspuit. In 1897 werd de nieuwe brandweerkazerne op het plein geopend. Eerder, in 1888 had de gemeenteraad besloten de poort te slopen, maar daar is het gelukkig nooit van gekomen. Tot 1961 was aan de zuidzijde van het gebouw een politiestation gevestigd. Aan de noordkant zat het Gemeente Energie Bedrijf en later Publieke Werken. Vooral als het regende, speelde ik in die tijd met mijn buurtvriendjes in de poort, wat niet altijd in goede aarde viel bij de politieagenten en de conciërge van het GEB.

Ik weet nog dat er regelmatig dronken arrestanten werden opgebracht en ingesloten in het politiestation. Aan de achterzijde van de poort bevond zich een groot raam met een brede richel. Omdat het voor ons jongetjes nogal hoog was, gaven we elkaar een ‘kontje’ om op die richel te klimmen. Dan zaten we ‘eerste rang’ om te zien hoe de arrestant in de cel werd geduwd. Dat ging meestal niet zachtzinnig en gepaard met veel kabaal. Dikwijls had een agent daarbij hulp nodig van collega’s. Als de politie ons in de gaten kreeg, sprongen we snel naar beneden en zorgden dat we wegkwamen. Anders hadden we op onze vrije woensdagmiddag strafregels moeten schrijven op het Hoofdbureau.

STADSARCHIEF AMSTERDAM

Haarlemmerplein met paardentrams, ca. 1899

In de jaren zeventig werd erover gesproken om de poort te verplaatsen in verband met een nieuw verkeersplan. Gelukkig is men toen van gedachten veranderd. Het gebouw kreeg een woonbestemming. In de jaren 1983-1985 is de Haarlemmerpoort prachtig gerestaureerd en voor bewoning geschikt gemaakt.

Het Haarlemmerplein was vroeger een echt ‘wagenplein’ en diende als verzamelplaats voor reizigers, koetsen, vrachtwagens met paarden die de stad binnenkwamen of uit moesten. Aangezien het niet was toegestaan om met (grote) vrachtwagens de stad in te rijden, moest hier de vracht worden overgeladen op kleinere karren. Dat gaf veel bedrijvigheid, waar ook veel mensen van profiteerden. Rond het plein waren dan ook allerlei bedrijven: paardenstallen, hoefsmeden, reparatieinrichtingen voor karren en koetsjes, cafés en logementen. Na de opening van het station Willemspoort in 1842, op de spoorlijn Amsterdam-Haarlem, werd het door de treinreizigers nog drukker.

Tappunt

Oude foto’s laten zien hoe het plein vol stond met (hand)karren, (t)rouwkoetsjes en een waterpomp met spelende kinderen. In 1853 kwam op het Haarlemmerplein het eerste tappunt van Amsterdam, met water dat via een leiding uit de duinen bij Zandvoort werd gepompt.

De meerwaarde van de Haarlemmerpoort

Bewoners nauw betrokken bij restauratieplan Ymere

De Bewonerscommissie Haarlemmerpoort en Ymere hebben op 14 mei een participatieplan voor de aanpak van de poort getekend. Een heuglijke gebeurtenis voor de bewoners. Verliep het overleg met Ymere tot vorig jaar zomer stroef, inmiddels is er een goede samenwerking opgebouwd op basis van wederzijds vertrouwen.

De ondertekenaars zijn overeengekomen dat Ymere samen met de bewoners een plan maakt en er gestreefd wordt naar duowinst voor dit bijzondere rijksmonument. In het participatieplan is beschreven welke invloed de huurders kunnen uitoefenen op het ontwerp. Op dit moment heeft de gerenommeerde restauratiearchitect André van Stigt het haalbaarheidsonderzoek afgerond. De bewoners van de poort doen hun uiterste best om een goede onderbouwing te geven voor hun voorkeursscenario, waarin zo veel mogelijk betaalbare huurwoningen behouden kunnen blijven. Ymere zal de mening van de bewoners serieus nemen. Hierover zijn duidelijke afspraken gemaakt in het participatieplan. In de praktijk blijkt dat een plan dat breed gedragen wordt en waarover de bewoners kunnen meepraten, een hogere kwaliteit heeft dan een plan dat ‘van bovenaf’ wordt opgelegd. Ymere en de bewoners hechten daarom veel waarde aan een goed niveau van participatie.

Woonfunctie

De Haarlemmerpoort is een voormalige stadspoort. Het neoclassicistische rijksmonument werd in 1840 in gebruik genomen bij de inhuldiging van koning Willem II. Na jarenlange leegstand en verwaarlozing werd de poort in 1978 gekraakt. Mede dankzij de inspanningen van de krakers en in samenwerking met de gemeente kreeg de poort een woonfunctie. Het gebouw werd in 1986 door de gemeente met rijkssubsidie gerestaureerd. In 1994 werd het eigendom van Woningbedrijf Amsterdam, dat in 2004 opging in Ymere.

Op dit moment wonen er nog steeds enkele ‘bewoners van het eerste uur’ in de Haarlemmerpoort. De meeste mensen wonen er al erg lang en er zijn ook veel kinderen geboren.

Tussen de bewoners bestaat een sterke band, ze helpen elkaar en delen voorzieningen. Vanuit cultuurhistorisch besef zijn ze allemaal trots op hun woning in de poort. De bewoners willen die sociale en maatschappelijke meerwaarde ook naar buiten toe uitdragen door een goed en zorgvuldig gebruik van de omgeving nu het Haarlemmerplein heringericht wordt en de parkeerstrook aan de waterkant een groen verblijfsgebied wordt. Als de poort straks gerenoveerd is, zal hij de herinrichting van het plein bekronen en een positieve uitstraling geven op de hele omgeving.

Ingrijpende renovatie

Aan de hand van het participatieplan is er het afgelopen half jaar gewerkt aan de eerste – oriënterende – fase van de aanpak van de Haarlemmerpoort. Uit technisch onderzoek is gebleken dat het gebouw zich op onderdelen in matige tot slechte conditie bevindt, door onder meer verkeerde ingrepen bij de vorige renovatie en achterstallig onderhoud. Die conditie kan alleen met een nieuwe, ingrijpende renovatie worden verbeterd. Daarom heeft Ymere besloten het gebouw aan te pakken.

Na een reeks constructieve bijeenkomsten van bewoners en Ymere heeft architect Van Stigt een rapport opgesteld, waarin meerdere scenario’s zijn uitgewerkt en waarvan berekend is wat de renovatiekosten zullen zijn. Binnenkort zal de directie van Ymere besluiten met welk scenario men verder wil gaan. De bewoners hopen dat de directie kiest voor een scenario met behoud van zo veel mogelijk woningen, en niet voor een voortzetting van het eerdere conflict.

Guido Egas, voorzitter
Bewonerscommissie Haarlemmerpoort

Voor een cent per emmer kon hier terecht. Slimme handelaren brachten de emmers ook bij je thuis: 2 emmers voor 5 cent. Dit was niet nodig voor de bewoners van het zogenaamde VAK-blok in de Plancius- en Houtmanstraat, want deze huizen waren de eerste particuliere woningen in Amsterdam met een heuse waterleiding. Een andere primeur vond plaats op 14 augustus 1900, toen de eerste elektrische tram van het Leidseplein naar het Haarlemmerplein reed. In 1913 kreeg het plein, net als de Haarlemmerdijk en –straat, elektrische verlichting. Tot eind jaren zestig van de vorige eeuw was het Haarlemmerplein het laatste echte wagenplein. Daarna begon de sloop in het kader van het afbraakplan Haarlemmer Houttuinen. In een volgende aflevering meer over het Haarlemmerplein in de jaren zestig.

Wim Huissen.

Aanvraag vergunning buurt-evenement

Dit jaar zijn nieuwe tarieven ingevoerd voor evenementenvergunningen. De kosten voor een kleinschalig evenement (max. 2000 personen) bedragen nu 360 euro. Dit bedrag is aan de hoge kant voor bewonersgroepen die bijvoorbeeld een buurtlunch in de straat willen organiseren. Maar navraag bij de afdeling Vergunningen wees uit dat het voor buurtgroepen mogelijk is om een kleinschalig evenement via e-mail te melden, en daar zijn geen kosten aan verbonden! Voorwaarde is dan wel dat er maximaal honderd mensen tegelijk bij de gebeurtenis aanwezig zijn. Er mogen dus in de loop van een dagdeel wel meer dan honderd mensen langskomen, maar niet allemaal op hetzelfde moment.

U kunt een omschrijving van het buurt-evenement sturen naar VergunningenOR@centrum.amsterdam.nl. Neem na de melding voor de zekerheid even telefonisch contact op met het stadsdeel, tel. 14020, en vraag naar de afdeling Vergunningen.

Sport- en Spelkaravaan

Tijdens de zomervakantie worden er veel gratis leuke activiteiten voor kinderen georganiseerd. Van 23 t/m 27 juli komt de Sport- en Spelkaravaan naar stadsdeel Centrum, elke dag op een ander plein, met diverse programma’s voor kinderen van 4 tot 14 jaar, én een verrassingsactiviteit! Op maandag 23 juli zijn we van 13.00 tot 16.00 uur op de Noorderspeeltuin.

Wilt u met uw kinderen eens naar een andere buurt? Dinsdag 24 juli staat de karavaan op het Amstelveld, woensdag 25 juli bij sportspeeltuin Wittenburg (Fortuinstraat 4), donderdag 26 juli in het Funenpark (ingang Tweede Leeghwaterstraat) en op vrijdag 27 juli in sportpark Parkschouwburg (bij het Wertheimpark). Alle activiteiten van 13.00 tot 16.00 uur.

HET BOEKENEILAND ISLAND BOOKSTORE

Binnen- en buitenlandse kranten
tijdschriften

Nederlandse en vertaalde literatuur

Engelstalige literatuur

Poëzie

Zwangerschap en opvoeding

Kinderboeken

Thrillers en science fiction

Reisboeken en kaarten

Woordenboeken

Mens en maatschappij

Politiek en geschiedenis

OPENINGSTIJDEN

zondag	11.00 - 15.00
maandag	9.00 - 18.30
dinsdag	9.00 - 18.30
woensdag	9.00 - 18.30
donderdag	9.00 - 20.00
vrijdag	9.00 - 18.30
zaterdag	9.00 - 18.00

WESTERSTRAAT 15 1015 LT AMSTERDAM

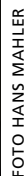
TEL 020 6389252 FAX 020 6389243

info@islandbookstore.nl

www.islandbookstore.nl / www.boekbalie.nl

Door toepassing van de zogenaamde Donnerpunten tilt woningcorporatie Ymere vrijkomende arbeiderswoningen van krap 40 vierkante meter in de Jordaan naar de vrije sector. Het betreft woningen in een complex van Bouwonderneming Jordaan uit 1896, tussen de Lindengracht en de Goudsbloemstraat. Aan het eind van de negentiende eeuw wilden de initiatiefnemers tot de bouw, onder wie H  l  ne Mercier, Louise Went en architect Jan van der Pek, onderzoeken of op economische basis fatsoenlijke woningen gebouwd konden worden voor arbeiders die regelmatig huur konden betalen.

die er stonden, werden gesloopt en er werd meteen begonnen met de nieuwbouw naar een ontwerp van Van der Pek. Al op 26 september 1896 werden de woningen betrokken. Op de 92 adressen kwamen 521 mensen te wonen. Louise Went nodigde eerst de weggesaneerde krotbewoners uit om terug te keren. Slechts 9 van de 103 gezinnen gingen hierop in, de rest kon de huren – vanaf f 1,70 per week – niet betalen. Zij ‘verdwenen’ naar andere krotten in de buurt of stad.

Het Huis van de Buurt Jordaan & Gouden Reaal organiseert met regelmaat tentoonstellingen in het Claverhuis. Succesvol onderdeel is de reeks 'Foto-exposities van fotografen uit de Jordaan en foto's van de Jordaan'. Meerdere tentoonstellingen zijn inmiddels gerealiseerd: *De Jordaan omstreeks 1930* (foto's van glasnegatieven), *Ambachten in Jordaan 2009*, *Markten in de Jordaan 2010* en in 2011 *Kunst op straat*. Opdracht is tijdsbeelden vast te leggen. Nu is er weer een nieuwe foto-expositie: *Kunstwerk in de Jordaan 2012*.

Eveline Berger (Amsterdam, 1981)
Zij groeide op tussen de waszakken en overhemden van Wasserij Sneeuw wit. Als klein grietje kreeg zij een camera, waarmee zij al wat ze belangrijk vond begon vast te leggen. Eerst haar lievelingsdieren, later haar schaduw, de stad en de bloemen. Die camera ging altijd met haar mee.

Elf jaar geleden is Eveline Berger gaan werken met mensen die een auditieve of andere communicatieve beperking hebben. Ook daarbij gebruikt zij haar camera, want beelden zeggen meer dan taal. Fotograferen in 'een andere dimensie'.

Eveline en haar camera zijn onafscheidelijk. Zij werkt met zowel de analoge als de digitale camera. 'Living life through a lens' is haar leidsraad. De laatste projecten van haar hand zijn een fotografisch dagboek van 52 weken en een lange reeks zelfportretten.

De fototentoonstelling 'Kunstwerk in de Jordaan 2012' is tot stand gekomen met subsidies van het Huis van de Buurt Jordaan & Gouden Reaal en Stichting Open Ateliers Jordaan. Tot 15 september in het Claverhuis, Elandsgracht 70. Toegang gratis.

Hans Mahler (Sorong, 1954)
De *Agfa Click* (1970) was de eerste camera waarmee Hans Mahler foto's maakte. In de beleving van een jonge jongen waren dat onbegrijpelijke, magische beelden. Zo mooi ongrijpbaar. Fotograferen was lange tijd een sluimerende passie van Mahler, hoewel er altijd wel een camera in de buurt was. In 2007 ontwaakte die passie en werd fotograferen voor hem een serieuze discipline. Sindsdien is hij voortdurend bezig met het vastleggen van 'tijd' en 'licht', vanaf 2008 ook professioneel. Bij voorkeur aan de slag met eigen projecten, zoals over dans, Indische mensen, straatleven en multimediale gebeurtenissen. Nu is hij druk bezig met twee fotoboeken: *Babyboomers* en *Portretten van bijzondere mensen in de Jordaan*.
Meer informatie op: www.hansmahler.nl

Het experiment bewees dat het onmogelijk was op economische basis de huisvesting van arbeiders te verbeteren. De huren die moesten worden gevraagd, konden de meeste buurtbewoners niet opbrengen. Zonder overheidssteun zou dit initiatief geen navolging kunnen krijgen. Samen met de alarmerende uitkomsten van gezondheidsonderzoeken gaf de bouw van deze woningen zo de stoot tot de invoering van de Woningwet van 1901. Die maakte voor het eerst in de geschiedenis overheidssteun en -ingrijpen in de volkshuisvesting mogelijk. Hier begon de ontwikkeling van de internationaal bewonderde sociale woningbouw in Nederland. In 1911 werd er in de Goudsbloemstraat een badhuis bijgebouwd. De hele buurt kon daar gebruik van maken. In 1946 werd het 50-jarig jubileum gevierd met feest in het ATVA-gebouw in de Marxstraat. Ook werd de nog altijd aanwezige gedenksteen onthuld: 'Uit waardering voor mevrouw L. van der Pek-Went. Van de bewoners.'

Door crisis en wereldoorlogen had de Woningwet in de jaren zestig nog weinig veranderd in de Jordaan. De meeste woningen waren nog altijd in erbarmelijke staat. Daar moest het gemeentelijk *Schetsplan Jordaan* uit 1968 verandering in brengen. Wilhelmina Blomberg van het Wijkcentrum drong erop aan hierover 'de Jordaanbevolking naar waarheid in te lichten'. Aldus geschiedde, waarop de buurt in opstand kwam tegen de grootschalige afbraak, die ook het complex van de Bouwonderneming zou treffen. De buurt eiste behoud en herstel met behoud van de kleinschaligheid en het historische stratenpatroon. Dit werd de kern van het bestemmingsplan 1972 en van het 'Bouwen voor de Buurt'-stadsvernieuwingsbeleid van Jan Schaefer.

In het centrum van Amsterdam zijn al veel vrijwilligers voor Centram actief. 'Het is leuk werk en het geeft veel voldoening om belangeloos iets voor je buurtgenoten te kunnen doen', aldus een van onze vrijwilligers.

Bij Centram ben je als vrijwilliger meer dan welkom. Er is van alles te doen, op vaste tijden, maar het is ook mogelijk om de uren in te richten naar je eigen agenda. We bieden een goede en inspirerende begeleiding, en minstens één training bij de vrijwilligersacademie. Jaarlijks zijn er themabijsenkomsten met de andere vrijwilligers én een feestelijk uitje.

We zoeken vrijwilligers voor onder meer:

- Preventief Huisbezoek:** u gaat eenmalig op huisbezoek bij ouderen van 75-80 jaar. Het betreft een informatief en signalerend gesprek: hoe gaat het op het gebied van wonen, financiën, sociaal netwerk en gezondheid? Elk gesprek is weer bijzonder, want iedere oudere heeft zijn eigen levensverhaal.
- Assisteren bij groepen:** we hebben allerlei groepen, bijvoorbeeld van mensen die geen raad weten met hun papieren, of van mensen die schulden hebben en met hun financiën moeten leren omgaan. U kunt hierbij assisteren, maar u kunt ook als gastheer of gastvrouw voor deze groepen optreden.
- Thuisadministratie:** u gaat mensen die niet naar de groepen kunnen komen bij hen thuis helpen met het op orde brengen van hun papieren.
- Burenhulp/over de drempel:** flexibel opgezette, veelzijdige hulp van vrijwilligers voor mensen die door allerlei oorzaken het zelf niet meer helemaal kunnen redden. De burenhulp varieert van eenvoudige hand- en spandiensten tot de inzet van vrijwillige netwerkcoaches.
- Klussenhulp:** u doet eenvoudige, lichte klusjes bij mensen die dat zelf niet meer kunnen.
- Blue Huiselijk Geweld:** u wordt getraind in het herkennen en bespreekbaar maken van huiselijk geweld en wijst zo mogelijk de weg naar de hulpverlening. Contact leggen en luisteren zijn belangrijke taken.

*Wilt u zich aanmelden of meer informatie?
Bel of mail voor een afspraak met Janneke
Doreleijers, janneke.doreleijers@centram.nl,
tel 5573345 of 06-43286294*

In 1982 kocht Zomers Buiten de woningen van de Bouwonderneming Jordaan aan en renoveerde ze tegen een betaalbare huur van 200 gulden. In 2001 kregen de woningen de status van Rijksmonument. In 2008 werd Ymere eigenaar. Die verhoogde de huur met de omstreken 'monumentenopslag' naar 320 euro. En nu, met behulp van de Donnerpunten, naar 900 euro! Zo blijken de woningen eenvoudig onbereikbaar gemaakt te kunnen worden voor mensen met lage inkomens – voor wie ze altijd waren bedoeld.

Nog net voor het zomerreces heeft de Tweede Kamer het voorstel van demissionair minister Spies aangenomen om aan huurwoningen in monumenten 50 extra punten toe te kennen. Daardoor verdwijnen al deze woningen in de vrije sector, en dat zijn er veel in de Jordaan. Zie: www.jordaaingangoudenraael.nl (buurtfoto's/Jordaanwandelang langs monumenten van de volkshuisvesting).

Bron: 'Jordaancanon' (voor de liefhebbers nog enkele exemplaren verkrijgbaar)

Nieuw op het digitale Boek van de Buurt: *De hoek van de straat waar eens mijn geboortewoning heeft gestaan*, het tweede boek van Bap van Breemen met verhalen en foto's over de geschiedenis van de Haarlemmerbuurt. *U kunt het bekijken op:*
www.jordaangoudenreael.nl
(*buurtboek, Haarlemmerbuurt*)

Wilt u uw verhaal of foto(s) in het Boek van de Boek gepubliceerd zien, neem dan contact op met Frank Groot, tel. 7192371, e-mail: frank@jordaangoudenreael.nl

Op 6 juni was er een bijeenkomst van Buurtplatform Westerdokseiland in de activiteitenruimte naast de Coffee Company. Het gesprek ging over de uitkomsten van onderzoeken van Osira en het Huis van de Buurt, en de resultaten van een buurtschouw die op 4 april werd gehouden.

Aanleiding tot de onderzoeken waren vragen, ideeën en klachten van Westerdokbewoners over wonen, zorg en openbare ruimte. De meeste klachten over de openbare ruimte hadden betrekking op huishoudelijk afval. Op de bijeenkomst kon de volledige lijst worden afgewerkt.

Op www.westerdokseiland.woelmuis.nl kunt u meer lezen over wensen en ideeën van bewoners over de invulling van het plein op het Westerdokseiland.

Frank Groot

 Bij Simon de Looier x
Bijbelcentrum x

Looiersgracht 70 - 72
1016 VT Amsterdam
020-6227742

Heeft u onze koffie al geproefd?

**WELKOM IN DE
GEZELLIGSTE INLOOP
VAN AMSTERDAM!**

**GRATIS KOFFIE, EEN LUISTEREND OOR
VOOR AL UW (LEVEN'S)VRAGEN,
RUST EN AANDACHT.**

www.bijsimondelooier.nl

vlnr: Sevim Saruhan, Mahmut Yelpeze, Mustafa Koçak, Hulusi Kuvvet, Mehmet Yürek (imam) Bekir Sevim, Doğan Davarcı, Memet Taşbaşı, Hasan Taflan. Zittend vlnr: Mehmet Yamalı, Fikret Önder, Osman Kocabaş, Duran Yıldız

Turkse mannen van Fatih Moskee actief in de Jordaan

De Fatih Moskee wordt druk bezocht door Turkse mensen, vooral oudere mannen. De moskee is gevestigd op de Rozengracht. De religieuze handelingen vinden plaats in de gebedsruimte. In een ander lokaal drinken mannen hun thee en onderhouden hun sociale contacten. In de moskee worden ook regelmatig kunstprojecten en sociale activiteiten georganiseerd, zoals het jaarlijkse *iftarprogramma* voor de buurtbewoners.

Sevim Saruhan, sociaal-cultureel werkster van het Huis van de Buurt Jordaan & Gouden Reael, ondersteunt de activiteiten van de moskee en inventariseert behoeften en vragen van de mannen. Ook Sevim heeft een Turkse achtergrond, waardoor zij kennis en begrip heeft voor de cultuur van deze mannen. Zij neemt een berg ervaring mee. Je vraagt haar om advies, en zij weet de weg. Zij houdt zich onder meer bezig met projecten voor ouderen, op het gebied van voorlichting, stimulering, ondersteuning, activering, geestelijke bijstand en andere sociale trajecten.

Anne Frankhuis

In de Fatih Moskee heeft Sevim Sahuran al eerder themabijeenkomsten georganiseerd. Er kwamen elke keer rond 55 mannen bij elkaar. De mannen hebben waardering voor de activiteiten van het Huis van de Buurt en voor Sevims betrokkenheid. In samenwerking met de Stichting Kantara-Brug organiseerde zij

onlangs een excursie naar het Anne Frankhuis voor de eerste generatie Turkse ouderen van de moskee. Na de vakantieperiode zet zij dit project voort, en ontwikkelt daarbij ook activiteiten voor de vrouwen.

De Fatih Moskee wil haar contacten met buurtbewoners en -instellingen verder uitbouwen, bijvoorbeeld met een dialoog met de Westerkerk. De moskee is niet alleen bedoeld voor religieuze zaken, er vinden vele nuttige sociale en culturele activiteiten plaats. De deur van de Fatih Moskee staat voor iedereen open!

Als burens en instellingen in de omgeving ook een dialoog met de Fatih Moskee willen, dan kunnen ze contact opnemen met Sevim Saruhan, sociaal-cultureel werkster Huis van de Buurt, Elandsgracht 70, tel. 7192371, e-mail: s.saruhan@ijsterk.nl. Of met Mehmet Yamalı, actief betrokken bij de Fatih Moskee, Rozengracht 150, tel. 06-24682212, e-mail: mehmed_yamali@hotmail.com

Claverhuis tijdens de zomer open

Ook in de komende zomerperiode, van 23 juli tot 3 september, is het Claverhuis op werkdagen van 10.00 tot 17.00 uur open voor publiek. U kunt een kopje koffie komen drinken, een krantje komen lezen, gebruikmaken van de computers en gratis internet in de inloopruimte. U kunt ook langskomen voor informatie en advies bij:

Huis van de Buurt Jordaan & Gouden Reael, elke werkdag 11.00 tot 17.00 uur, met vragen over vrijwilligerswerk, groen, openbare ruimte, en leefbaarheid.

Woonsprekkuur, elke werkdag 14.00-16.00 uur, met vragen over huren en wonen.

Centram, maandag en woensdag 13.00-16.00 uur, vrijdag 10.00-12.00 uur, met vragen over zorg, werk en geld; maatschappelijke dienstverlening.

Sociaal loket, elke dinsdag 13.00-17.00 uur, met vragen over taalcursussen en inburgering, overlast, zorg en welzijn.

Markant, elke maandag 12.30-15.30 uur, met vragen over mantelzorg.

Daarnaast organiseren we in deze zomerperiode nog (speciale) activiteiten (zie elders op deze pagina: *Zomeruitstapje naar Artis*, en *Zomeruitje* bij Activiteiten Huis van de Buurt). Wij hopen u te mogen treffen.

Medewerkers Huis van de Buurt, tel. 7192371/balie 6248353 Elandsgracht 70, www.huisvande buurt.nl

Zomeruitstapje naar Artis

Tijdens de zomervakantie organiseert het Huis van de Buurt voor de natuurliefhebbers een gratis uitstapje naar Artis. Dat vindt plaats op vrijdagmiddag 3 augustus.

De Vlinderkas en het nieuwe Vogelhuis waren in eerdere excursies al onderwerpen van speciale aandacht. Professionele gidsen vertellen ons tijdens de algemene rondleiding over het wel en wee van de dieren die in Artis leven, over hun gewoontes en karaktertrekken en de ervaringen die de verzorgers met hen hebben.

Meer specifiek: voor aquariumliefhebbers is er een themarondleiding gepland achter de schermen van het monumentale aquarium, met deskundige uitleg over de diersoorten. In de geheimzinnige catacomben onder het aquarium ontdekt u o.a. dat het 125 jaar oude waterzuiveringssysteem nog steeds in gebruik is. Na de rondleiding is er nog tijd voor andere bezienswaardigheden in de paviljoenen in de omgeving, bijvoorbeeld het insectenpaviljoen.

Verzamelen om 12.40 uur in de entree ruimte bij de kaartverkoop van Artis. Er worden twee groepen gevormd van maximaal 15 personen. 13.00 uur: ontvangst bij de Apenrots. De rondleiding duurt anderhalf à twee uur. Daarna vrij wandelen en gezamenlijk een drankje. Sluiting 17 uur. Deelname is gratis.

Info en aanmelden:

Receptie van Huis van de Buurt/Claverhuis, Elandsgracht 70, tel. 6248353, of e-mail: marc@jordaangoudenreael.nl

Activiteiten Huis van de Buurt

Koffie-inloop Straat & Dijk gaat stoppen!

Op de vrijdagen 20 juli, 3, 17 en 31 augustus bent u van 10.00 tot 12.00 uur nog van harte welkom bij de koffie-inloop 55+, Haarlemmerstraat 132. Bijdrage voor 1 of 2 kopjes koffie 1 euro. U kunt ook blijven lunchen tussen 12.00 en 13.00 uur. Hiervoor vragen wij een bijdrage van 2 euro. Vrijdag 31 augustus is dus de allerlaatste koffie-inloop op dit adres, en die sluiten we af met koffie en gebak!

Creatief inloopatelier 23+

Elke woensdag van 9.15 tot 12.15 uur wordt op de 1ste verdieping van het Claverhuis ruimte geboden aan creatievelingen op het gebied van mozaïek en/of keramiek. Het kost 2 euro, inclusief koffie of thee, exclusief materialen. U kunt tot 10.15 uur binnenlopen om mee te doen.

Woensdag 1 en woensdag 29 augustus is er de mogelijkheid om langer – van 10.15 tot 15.15 uur – creatief bezig te zijn met mozaïek of keramiek. De kosten voor deelname bedragen ook dan 2 euro. Neem wel uw eigen lunchpakket mee. Aanmelden voor deze dag/dagen loopt via a.vredevoogd@ijsterk.nl *Tussendoor zijn de medewerkers van het inloopatelier met vakantie! Vanaf 5 september zijn we elke woensdag weer open van 9.15-12.15 uur.*

Creatief inloopatelier en lunch

Elke donderdag is er in het Claverhuis een creatieve inloopmiddag i.s.m. Cordaan. De lunch begint om 13.00 uur. U kunt u mee-eten voor

1,50 euro. Van 13.30 tot 15.30 uur is het inloopatelier open. Werken op de naaimachine, mozaïeken, tekenen/schilderen, sieraden maken en viltten zijn onder andere de mogelijkheden die wij aanbieden. Bijdrage materialen vanaf 1 euro.

Zomeruitjes inloopatelier

Het Creatief inloopatelier gaat er de hele maand augustus op uit! We gaan onder meer naar de Hortus VU, Tuinpark Buitenzorg, Buurtboerderij Ons Genoegen, de Slatuinen en het Amstelpark. Alleen bij regen gaan we door met onze inloop in het Claverhuis. Hebt u interesse om mee te gaan? Kom dan langs of bel voor meer informatie naar de receptie, tel. 6248353 (vanaf. 12.00 uur), Elandsgracht 70. *Vanaf donderdag 6 september bent u weer van harte welkom in het Claverhuis.*

Fitgym met of zonder lunch

Elke woensdag van 12.30 tot 13.30 uur eerst fitgymmen 55+, voor 4 euro per maand (MBVO). Daarna van 13.30 tot 14.15 uur (maar alleen als u mee heeft gedaan met deze sportieve activiteit) is er een gezamenlijke lunch voor 2 euro per keer. Sinds kort zijn er een paar plaatsen vrij, dus heeft u belangstelling, kom dan langs voor een gratis proefles. *Deze activiteit heeft een zomerstop gelijk aan de kindervakantie. Woensdag 5 september gaan we weer sportief van start met alle deelnemers.*

Annemique Vredevoogd

FOTO FRANK GROOT

Zelfbeheer Nieuwe Houttuinen

Op zaterdag 2 juni zijn de bewoners van de Nieuwe Houttuinen weer aan de slag geweest met het in zelfbeheer onderhouden van het parkje in de straat. Het was een zonnige dag en zeker veertig volwassenen, tieners en kinderen hebben onkruid verwijderd, de graffiti overgeschilderd en lekker kunnen eten en drinken.

Voor de kinderen waren er de hele middag activiteiten en het eten was bereid door bewoners van de straat. Er waren lekkere gebakken 'driehoekjes' met kip en vlees, een royale

schotel gevuld met paella en een even grote schotel bami. De schilderijen die de kinderen speciaal voor dit project hadden gemaakt werden aan de muren bevestigd. Er werd feestelijke verlichting opgehangen en de kinderen werden geschminkt. De foto's kunt u bekijken op: www.jordaangoudenreael.nl (Buurtboek, Nieuwe Houttuinen).

De dag werd gefinancierd door Ymere, de bewonerscommissie Casa Blanca en door het Zelfbeheerfonds van het Wijkcentrum.

Frank Groot

